

இராம நாடகம் கூத்துப் பனுவலில் இராவணன் பாத்திரக் கட்டமைப்பின் அரசியல்
The Politics of Ravana Character Structure used in The Rama Drama *Koothu* Text

S. Chandrakumar¹

Abstract

Koothu theatre is an art with the aesthetic technique, that links people who are involved in social activities. This is formed through the connection of the people in their life style, majorly centered on their activities. The role casting of Ravana has been structured as a role against Rama in the story of Ramayana. There is a strong manipulation of depicting Rama with good moral character, chastity and helping personality while structuring Ravana as with merciless, injustice, lechery and as an aggression. In Koothu, the role of Ravana has been created according to the dominant mentality of Aryans, depending on the Valmiki Ramayana. It is said that the Valmiki Ramayana has blunted the bravery, culture and reigning personality of Ravana, and it has strengthened the manipulative concept of Aryans. Because, in the historical perspective, it is mentioned that Ravana is a brave person; a devotee of Shiva; a Musician; a king who had reigned with ten crowns; an intelligent person; possessed the knowledge in Physics, Literature, and Mathematics as well as had fraternal affection. However, without considering this historical role casting, Ravana has been depicted in an inappropriately structured social, cultural and political context. The objective of this study is to expose the role of Ravana as really structured by the dominance of social cultural politics. Seeking an answer to the question as to why was Ravana not structured as a person with good moral character serves as the driving force behind this study. In order to achieve this end, descriptive methodology and comparative methodology are being used to tease out the lack of clarity. While the text of Rama Drama constitutes the primary source, field study, publications/websites which showcase popular beliefs and the Koothu performances have been used as secondary sources.

Keywords: Cultural Politics, Koothu Text, Character Structure, Valmiki Ramayanam.

அறிமுகம்

இராமாயணத்தை மையப்படுத்தி எழுந்த இலக்கிய வடிவங்களில் கூத்துப் பனுவல்கள் வெவ்வேறு சமூகங்களில் வித்தியாசமான தாக்கங்களைச் செலுத்துகின்றன. இலங்கையில் தமிழ்ப் பாரம்பரியக் கூத்தரங்கில் வடமோடிக் கூத்தாக ஆடப்படும் இராம நாடகம் நீண்ட நெடிய இராமாயணக் கதையைத் துண்டாக்கி, சுருக்கி எழுதப்பட்டுள்ளது. இதில் இராவணன் பாத்திரம் இராமர் பாத்திரத்தில் இருந்து எதிர்நிலைப் பாத்திரமாகக் கட்டமைக்கப்பட்டு, ஆற்றுகை செய்யப்படுகிறது. இராவணன் பெண் மீது ஆசைகொண்டு, அரசை இழந்து உயிரை மாய்ப்பவனாகவும், இராமர் தெய்வ நிலைநின்று அநீதியை எதிர்க்கும் பாத்திரமாகவும் பார்ப்பனிய அணுகுமுறையுடன் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளான். ஆனால், தமிழர்கள் இராவணனைத் தமது தலைவனாகப் பார்க்கும் போக்கு வலுப்பெற்றுள்ளது. எனினும், இந்தியாவில் டெல்லி, கேரளா, தமிழ் நாட்டின் சில பகுதிகளில் இராவணன் அரக்கனாகவும், இராமன் தேவனாகவும் பார்க்கப்படுவதும், வழிபாட்டு நிலைகளிலும், பண்பாட்டு நடைமுறையிலும் வலுப்பெற்றுள்ளது.

¹ Senior Lecturer, Department of Fine Arts, Eastern University, Sri Lanka. Email: chandrakumars@esn.ac.lk

இதற்கு முறையே வால்மீகி இராமாயணமும், கம்பராமாயணமும் ஆதாரங்களாகும். ஆனால், திராவிடக் கொள்கையாளர்களிடம் இராவணன் நல்ல தமிழ் அரசன் எனும் எண்ணக்கரு பரவலாக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு புலவரின் இராவண காவியம் ஆதாரமாக உள்ளது.

இலங்கையில் சிங்கள மக்கள் இராவணனைத் தமது இனமாகக் கொண்டாடுவது கவனத்திற்குரியது. இவர்கள் தமது அறிவு வளர்ச்சியையும், தொழில்நுட்ப மேம்பாட்டையும், கண்டுபிடிப்பின் அதிசயத்தையும் வெளி உலகத்திற்குச் சுட்டிக்காட்டவும், தாமே இலங்கையின் பூர்வீகக்குடிகள் என்பதை வலியுறுத்தவும், பரவலாக்கவும் இராவணனைத் தமதாக்கியுள்ளனர். இராவணனின் பூர்வீகத்தினூடாகவும், அவனது புஷ்பக விமானத்தினூடாகவும் பெருமையடைகின்றனர்.

இவ்வாய்வில் கள ஆய்வும், நேர்காணல், கலந்துரையாடல் முறைகளும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அத்துடன், இலக்கியங்களும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வலையொளி, சமூக வலைத்தளங்கள், பத்திரிகைகள் ஆகியனவும் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளன.

கதைக் கட்டமைப்பும் அதன் ஓட்டமும்

அயோத்தியை ஆட்சிசெய்யும் தசரத மகாராசன், அவனது மனைவிமாரான கோசலை, கைகேசி, சுமித்திரை ஆகியோரை அழைத்துத் தனக்குப் பின்னர் அயோத்தி நகரை ஆட்சிசெய்ய இராமனை நியமிக்கக் கேட்கிறான். தசரதனின் குலகுருவாகிய வதிட்டரிடமும் தன்விருப்பத்தைக் கூற, வதிட்டரும் அதற்கு இணங்குகின்றார். தசரதன் இராமனை அழைத்து அயோத்தியை ஆட்சிசெய்ய வேண்டுகின்றார். இராமன் தனக்குப் பக்குவம் போதாது எனக் கூறுகிறான். எனினும் தசரதன், இராமனை ஆட்சிசெய்ய மீண்டும் பணிக்கின்றார். பின்னர், வதிட்டரும் இராமனிடம் அயோத்தியை ஆள வேண்டியதன் அவசியத்தை எடுத்துக் கூறுகின்றார். இவ் வேண்டுகூறலால், இராமன் ஒப்புக்கொள்கின்றான். இதன்படி, பறையறைவோனால் இராமனுக்கு முடி சூட்டுவதாக அறிவிக்கப்படுகின்றது. இதனை அறிந்த கூனி கைகேசியிடம் முன்னைய இரண்டு வரங்களைப் பற்றிக்கூறிப் பரதனை நாடாளவும், இராமனைக் காடு செல்லவும் தசரதனிடம் கேட்கத் தூண்டுகின்றான். அதன்படி, கைகேசி பரதன் நாடாளவும், இராமன் காடு செல்லவும் வரம் கேட்கிறான். தசரதன் அவளது வரத்தை ஒப்புக்கொண்டதற்கு இணங்க, வரத்தைக் கொடுத்ததும் அதனைக் கைகேசி இராமனிடம் எடுத்துரைக்க இராமனும், சீதையும், இலக்குமணனும் காட்டுக்குச் செல்கின்றனர். இதனை அறிந்த தசரதன் அழுது, புலம்பி மயங்கி இறக்கின்றான்.

கைகேசி பரதனையும் சத்துருக்களையும் அழைத்து விடயத்தை எடுத்துக்கூறி, பரதனை அயோத்தி நகரை முடிசூட்டி ஆட்சிசெய்யச் சொல்கின்றான். பரதன் தாய் கூறியதை மறுத்து இராமனைத் தேடிச்சென்று, இராமனின் பாதாட்சையை வாங்கி வந்து பதினாறாண்டுகள் வருடங்கள் ஆட்சிசெய்யத் தீர்மானிக்கின்றான். அடுத்து, இராவணன், கும்பகர்ணன், விபீஷணன், மண்டோதரி ஆகியோர் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றனர். இராவணனின் தங்கை சூர்ப்பனகை காட்டுக்குச் செல்லும் பொழுது இராமனைக் காண்பதும், தான் இராவணனின் தங்கை எனத்தன்னை அறிமுகப்படுத்தித் தன்னுடன் சேர்ந்து இணையக் கேட்பதும், இராமன் தனக்குச் சீதை இருப்பதாகக் கூறி, தன் தம்பி இலக்குமணன் பெண்ணிலாமல் இருப்பதை உணர்த்தி அவனிடம்

அனுப்புவதும், அங்கு சென்ற சூர்ப்பனகை இலக்குமணனிடம் தன்னை சேர்த்தனைக் வேண்டி முயற்சிக்க அவளுக்கு அரக்கி, கள்ளி என இலக்குமணன் ஏசி அவளது மூக்கையும், முலையையும் அறுத்தனுப்புவதும் நிலவுகின்றது. பின்னர், சூர்ப்பனகை அவளது அண்ணன் இராவணனிடம் சென்று நடந்த கதையை மாற்றி, ஒரு அழகிய பெண்ணைக் கண்டு உனக்காக எடுக்கப்போனேன், அவ்விடத்தில் இருந்த இரண்டுபேர் எனது மூக்கு, முலையை அறுத்து அனுப்பிவிட்டார்கள் என்று கூறுகின்றாள். இராவணன் தன் தங்கைக்கு இவ்வாறு நேர்ந்தவற்றை நினைத்துக் கோபங்கொண்டு, சன்னியாசி வேடம் மாறி, மாரீசன் மானாகி ஏமாற்றி சீதையை இலங்கைக்குக் கொண்டு வருவதும், இராமனும், இலக்குமணனும் கவலையுடன் சீதையைத் தேடுவதும், அனுமான், சுக்கிரீபன் ஆகியோருடாக இலங்கையில் சீதை கடத்தப்பட்டு இருப்பதாக அறிவதும், சீதையைத் தன்னுடன் இணையும் படி இராவணன் கேட்பதும், அவள் மறுப்பதும், இராவணன் மீண்டும் திருச்சடையூடாக முயற்சிப்பதுமாகக் கதை நகர்கின்றது. இராவணன் இலங்காபுரிக்குச் செல்வதும் மீண்டும் வந்து சீதையிடம் விருப்பம் கேட்பதும் சீதை மறுப்பதும், இராவணன் இல்லாதபொழுது அனுமான் சீதையைக் காண்பதும், தன்னை அடையாளப்படுத்துவதும் நடக்கின்றது. இலங்கையை இவ்வாறு நாசம் செய்யும் குரங்கை இராவணன் தனது மகன் இந்திரசித்தை அனுப்பிப்பிடித்து, அதன் வாலில் சீலையைச் சுற்றி தீவைத்து எரித்துத் துரத்துவதும், பின்னர் விபீஷணன் இராவணனுக்கு அறிவுரை கூறுவதும், இராவணன் மறுப்பதும் முக்கிய திருப்புமுனையாக அமைகின்றது.

பின்னர், ஆபத்தில் இருக்கும் அனுமானைக் காப்பாற்ற சீதை இராமனை வணங்குவதும், அனுமான் பாதுகாக்கப்படுவதும், அனுமான் சீதையைக் கண்டு, கணையாழியைக் கொடுப்பதும், இராமனிடம் சீதை தன்மீது வைத்துள்ள அன்பைக் கூறுவதும், அவளை ஒரு மாதத்திற்குள் சிறை மீட்காவிட்டால், கெங்கைக்கரையில் கடைசிக்கடனைக் கழிக்கச் சொன்னதைக் கூறுவதுமாக கதை வளர்கின்றது.

விபீஷணன் இராமன் பக்கம் சென்று சரணடைந்து இராவணனது அனைத்து இரகசியங்களையும் இராமனிடம் காட்டிக்கொடுக்கின்றான். பின்னர் இராமன் அங்கதனை அழைத்து, சீதையைச் சிறை விடுவதா, அல்லது சண்டைக்கு வருவாயா என்று கேட்டுவர இராவணனிடம் அனுப்புவதும், இராவணன் மறுக்க இராமனுக்கும் இராவணனுக்கும் முதற் சண்டை நடப்பதும், நிராயுதபாணியாக நின்ற இராவணனைப் பார்த்து சீதையைச் சிறைவிட்டு நாட்டை விபீஷணனுக்குக் கொடுத்துவிடு உன்னைக் கொல்லமாட்டேன் என்று கூறி, இன்றுபோய் நாளை வா என அறிவுறுத்தி அனுப்புவதும், தோல்வியடைந்த இராவணன் கும்பகர்ணனை அழைத்து இராமனுடன் சண்டைக்கு அனுப்புவதும், கும்பகர்ணன் கொல்லப்படுவதும், இறக்கும் பொழுது கும்பகர்ணன் இராமனை வணங்குவதும், தம்பி இறந்த செய்திகேட்டு இராவணன் புலம்புவதுமாக முரண் நகர்கின்றது. பின்னர் இந்திரசித்துவுக்கும் இலக்குமணனுக்கும் சண்டை ஏற்பட, இலக்குமணன் இந்திரசித்துவால் வீழ்த்தப்படுவதும் இராமர் புலம்ப, அனுமானின் உதவியுடன் அமிர்த சஞ்சீவியை எடுத்துவந்து காப்பதாகவும் முரண் உச்ச கட்டத்தை நோக்கி நகர்கின்றது.

சீதை திருச்சடையிடம் தனது மன ஆதங்கங்களைக் கூறிப் புலம்புகிறாள். அதனைத் தொடர்ந்து இலக்குமணனுக்கும், இந்திரசித்துக்கும் இடையில் மீண்டும் சண்டை நடக்க, இந்திரசித்து கொல்லப்படுகின்றான். இதனை அறிந்த மண்டோதரி, இராவணன், சூர்ப்பனகை ஆகியோர்

புலம்புகின்றனர். இராவணன் கோபம் கொண்டு, தனது மூலபலத்துடன் இராமனுடன் சண்டை செய்கிறான். இது முரணின் உச்சத்தைக் காட்டுகின்றது. இவ்வுச்சத்தில், இராவணன் இராமனால் கொல்லப்படுவதும், மண்டோதரி புலம்புவதும், சீதையை இராவணன் மீட்பதும், சீதையிடம் தான் வெற்றிபெற்ற போர் முறைமைகளைக் கூறுவதும் நடக்கின்றது. பின்னர் இராமன் முடிசூட்டி அயோத்தி நகரை ஆட்சி செய்வதாகக் கதை முடிகின்றது.

நாடகக் கட்டமைப்பு

நாடகப் பனுவலானது கதை, கதைக்கரு, கதைப்பின்னல், பாத்திரவார்ப்பு, நாடகக் கட்டமைப்பு, சூழலமைவுகளின் சேர்க்கை, வெவ்வேறு ஆற்றுகை வெளிகளின் மையம் ஆகியவற்றுடன், ஒரு சமூக, பண்பாட்டினூடாக படைக்கப்படுவது. மனித முரண்பாடுகளின் மையம் நாடகமாகும். இது மனிதனை முரண்பாடில் வைத்துச் சித்திரித்தாலும், கடவுள்களைத் தொடர்புபடுத்துவதும், அவர்களை மனிதர்களுடன் இணைப்பதும், ஆவிகளை முன்வைப்படுத்தும் தன்னிலைக் கட்டமைப்பும் கூத்தரங்கில் உள்ளன. இதற்காக, ஒரு சமூகத்தின் தொன்மக் கதைகள், புராணக்கதைகள், வரலாற்றுக் கதைகள் என்பன பெரும் தாக்கம் செலுத்துகின்றன. புராதனக் கிரேக்க நாடகத்தில், இலியட், ஒடிசியின் தாக்கமும் கூத்துக்களில் பாரத, இராமாயணக் கதைகளும் அதிக தாக்கம் செலுத்தி அக்கதைகள் மேனிலையடைவதனூடாக நாடகப் பனுவல் வடிவம் பெறுவதைப் புரிந்துகொள்வது முக்கியமாகும். இவ்வகைக் கதைகளின் பாத்திரங்களை வார்க்கும் பொழுது ஆசிரியர்கள் சமூக, பண்பாட்டு, வாழ்வியல் சேர்க்கையுடன் இவற்றைப் புனைகின்றனர். அவர்களால், தேர்ந்தெடுக்கப்படும் தொன்மக் கதைகள் ஆற்றுகை வெளியில் தாக்கமுறுகின்றன. தொன்மத்துடன் கற்பனையும், இலக்கியச் சுவையும் மேலோங்கி, இன மேலாதிக்கத்தை நாசக்காகப் புகுத்திப் படைக்கப்படும் அரங்க மரபாகக் கூத்து உள்ளது.

பாத்திர வார்ப்புக்கள் சமூக, உள, பௌதீக பண்புகளுடன் கதை நகர்வின் ஊடுருவலுக்கு இயைய, குறித்த மொழி வழக்குடன் படைப்பாகின்றன. கூத்தை எழுதும் புலவர்கள் இந்த பண்புக்கூறுகளைக் கவனத்தில் எடுக்காது அவர் சிந்தனையில் புலப்படும் குணவியல்புகளுடன் படைப்பது வழமை. கற்பனைக் கதாமாந்தர்களை, ஆற்றுகை வெளியில் உலாவவிட்டு அதனூடாக முரணைக் கட்டியெழுப்பி, கதைப்பின்னல்களை வகுத்து பார்க்கத்தானும் நாடகவியல் உத்திகள் கூத்தரங்கில் நிறைந்துள்ளன.

இராமாயணப் பிரதிகளில் இராவணன்

இராமாயணக் கதைகள் முன்னூறுவரை எழுதப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, வால்மீகி இராமாயணம், கம்பராமாயணம், பௌத்த இராமாயணம், தாய்லாந்து இராமாயணம், ஜைன இராமாயணம், மவுட்கலிய இராமாயணம் எனப் பலவுண்டு (ஆதித்ய இளம்பிறையன், 2019). இவை அனைத்தும் அந்தந்தப் பண்பாட்டு, வாழ்வியல் அரசியலுடன் பனுவலாக்கப்படுகின்றன. இராவணனின் தொன்மங்களும், புனைவுகளும் வெவ்வேறு படிமங்களாகப் பேசு பொருளாகின. இராமாயணம் எழுத்திலும், வாய்மொழியிலும், ஆற்றுகையிலும் மக்கள் மத்தியில் பரவலாக்கியது. ஒரு கருத்தாக்கம் இலக்கிய வழியிலும், ஆற்றுகை வழியிலும் பரவலாகி, பின்னர் அதுவே உண்மை எனக் கட்டமைக்கப்படுவது இயல்பு. ஆற்றுகை வெளியில் பிரதேச தனித்துவங்கள், அதன் மொழிப் பிரயோகங்கள், நாடகக் கட்டமைப்புக்கள் என்பனவை பிரதானமாகின.

இராமாயணம் வடமொழியில் ஆரிய வால்மீகியாலும், அதைத் தழுவி தமிழில் கம்பராலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இராமாயண மூலநூலைத் தழுவி கீர்த்தனைகள், கூத்துக்கள், நாடகங்கள் போன்ற பல படைப்புக்கள் எழுதப்பட்டாலும், அதிலிருந்து விலகியும் வடிவம் பெற்றுள்ளன. கம்பராமாயணம் நாடகத்தில் கீர்த்தனையாக எழுதப்பட்டு, பின் அதனைத்தழுவி 'இராம நாடகம்', 'வாலிவதை', 'தசக்கிரீவன்' என வடமோடிக் கூத்தாகவும், தமிழ் நாட்டில் 'ராவண சம்மார நாடகம்', 'ஸ்ரீராமர் பட்டாபிஷேகம் நாடகம்', 'ராமர் வைகுந்தம் நாடகம்', 'சீதாதேவி காளியம்மாள் சண்டை நாடகம்' எனத் தெருக்கூத்துக்களாகவும் பனுவலாகின. இவை ஆற்றுக்கை செய்யப்பட்டு, அதனுடாக மக்களின் சிந்தனையில் இராவணன் பாத்திரம் எதிர்நிலையாகப் பதித்து விரிவாக்கியது.

குறிப்பாக, இராவண கதாபாத்திரத்தின் வார்ப்பு இராமனுக்கு எதிரானது. இவன் எதிர்நிலைப் பாத்திரமாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளான். காமுகனாக, பெண்ணைக் கடத்துபவனாக, இலங்காபுரி அரக்கனாக, தம்பியை ஏமாற்றுபவனாக, பெண்ணைச் சிறைப்பிடிப்பவனாக, பாலியல் தொந்தரவு செய்பவனாக, கோபக்காரனாக வாரக்கப்பட்டு, சாந்தகுணமுள்ள நேர்மையான கற்புக்கரசனான இராமனுடன் போட்டியிடுபவனாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதனாலேயே, வட இந்தியாவில் 'இராமலீலா' என்ற பெயரில் நிகழ்த்தப்படும் விழாவில் இராவண உருவத்தைச் செய்து அதனை எரித்துக் கொண்டாடும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஒரு சமூகத்தின் எதிரியாக இராவணன் மாற்றப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதுவே ஆரியக்கருத்தியல் ஆகும். தமது கருத்தைப் பரவலாக்க தொன்மங்களை உருவாக்கி, அதனுடாக மக்கள் மத்தியில் ஆழ ஊடுருவ வைப்பது நடைபெறுகின்றது. இராவணன் பக்கமுள்ள நியாயம் ஓரங்கட்டப்பட்டு, இராமனின் நியாயம் முன்னிலைப்படுத்தப்படுவதன் பண்பாட்டு அரசியல் விவாதத்திற்குரியது.

ஆரியர் - தமிழர் முரண்பாட்டின் வெளிப்பாட்டில் இராவணனைக் கீழ்நிலைப்படுத்தி, அவன் அரசையும், நிலத்தையும், வீரத்தையும் சீரழிப்பதற்கும், இராவணனின் நற்பண்பை அழிப்பதற்கும் ஆரியர்களால் புனையப்பட்டதே இராமாயணம் எனும் போக்கும் உண்டு.

ஆனால், மாற்று இலக்கியங்களில் இராவணன் வீரனாக, சிவபக்தனாக, சாஸ்திரம் தெரிந்தவனாக, புத்திஜீவியாக, தவவலிமை உடையவனாக, புஷ்பக விமானத்தை ஆக்கியவனாக, வீணை வாசிக்கும் கைதேர்ந்த இசைக் கலைஞனாகக் காட்டப்படுகின்றான். இங்கு இராவணனின் நியாயம் முன்னிலை வகிக்கின்றது. புலவர் குழந்தையின் இராவண காவியம் இராமாயணம் வகுத்த இராவணன் வார்ப்புக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டது என அறிஞர் அண்ணாத்துரை கம்பரின் இராவணன் பாத்திரப்படைப்பை விமர்சிக்கின்றார் (குழந்தை 1946). இவர் இராவண காவியம் பற்றிக் கூறும்பொழுது சுட்டிக்காட்டப்படுவது அறிதலுக்குரியது.²

² ஒரு நாட்டை ஆண்ட அரசனை ஏன் கம்பர் கடவுளாக்கினார்? அதே சமயத்தில் இராமனைப் போலவே ஒரு நாட்டை ஆண்ட இராவணனை மக்கள் வெறுத்து இகழும் முறையில் ஏன் இராட்சதனாக்கினார்? இராமன் கடவுளாக ஆக்கப்பட்டதற்கு அவன்பால் காணப்பட்ட நற்குணங்கள் யாவை? இராவணன் இராட்சதனாக்கப்பட்டதற்கு இவன்பால் காணப்பட்ட தீயகுணங்கள் யாவை? (Tamilbooks, 2020)

இச்சிந்தனைப் புகட்டல்கள், தமிழர் வாழ்வுக்காகவும், அதன் பண்பாட்டுப் பேணுகைக்காகவும் தனித்துப் போரிட்டவன் இராவணன் எனும் கருத்தாக்கத்தைத் தருகின்றது.

இராவணன் இலக்கியத்தில் ஒருவிதமாகவும், வரலாற்றில் இன்னொருவிதமாகவும், கையாளப்பட்டுள்ளான். வரலாற்றில் நல்லகுணமுள்ள ஒருவனை இலக்கியத்தில் தீயகுண இயல்புடையவனாகத் திரித்து இலக்கியமாக்கும் பொழுது சிக்கல் உருவாகுகின்றது. இதனூடாக, தமிழரான கம்பரே கற்பனையில் ஆரியரான இராமனைத் தெய்வமாக, தமிழ் மன்னனான இராவணனை அரக்கனாகச் சித்திரித்து இராமாயணத்தைப் படைத்துள்ளார்.³ இங்கு, இராவணனின் நியாயம் முன்னிலைப் படுத்தப்படவில்லை.

இராம நாடகக் கூத்துப் பணுவலில் இராவணன் பாத்திரக் கட்டமைப்பு

இராவணன் பாத்திரம் உருவாக்கப்பட்ட முறையும், அப்பாத்திர உருவாக்கத்தின் அரசியலும் இங்கு விவாதிக்கப்படுகின்றது. இராமாயணத்தை மையப்படுத்தி 'இராம நாடகமாக' வடமோடிக் கூத்துப் பாணியில் எழுதிய புலவர், தமக்கான பண்பாட்டுச் சூழலின் அணுகுமுறையுடன் எழுதும் பொழுது இராவணன் பாத்திரம் இராமருக்கு எதிராக பெண்மீது ஆசை கொண்ட, கோபமான பாத்திரமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

1. பாத்திரம் உருவாக்கப்பட்ட முறை

இராம நாடகத்தில், இராவணன் அரக்கனாக, நற்குணமில்லாதவனாக, பெண்மீது ஆசை கொண்டு உருமாறுபவனாக, தனது காதலுக்காக மற்றவர்களிடம் அன்பு காட்டுபவனாக, தவ வல்லமையை மீறுபவனாக, அநீதி செய்தவன், பெண்ணுக்கு ஆசைப்பட்டு மகன், தம்பிமாரை இழப்பவனாக, அதனால் மாய்பவனாக என எதிர்நிலைப் பாத்திரமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளான். இந்நாடகத்தைப் பார்ப்பவர்களுக்குச் சுவையை ஊட்டும் பொருட்டு இராவணன் வில்லனாக்கப்பட்டுள்ளான். இராமர் நேர்மையானவனாக – கதாநாயகனாக்கப்பட்டுள்ளான். கூத்தில் இதன் பரவலாக்கம் பற்றிக் கொக்கட்டிச்சோலையில் வசிக்கும், இராம நாடகத்தைப் பாரம்பரியமாக அம்பிளாந்துறையில் 2019 ஆம் ஆண்டில் பயிற்றுவித்து அரங்கேற்றிய அண்ணாவிவார் கூறுவது கவனத்திற்குரியது: “இராம நாடகத்தில் இராவணன் கெட்டவனாகக் காட்டப்படுவதால், மக்கள் கூத்தைப் பார்க்காது விடவில்லை. அவன் சீதையைக் கடத்தியவனாகவே பார்க்கின்றனர்” (கதிர்காமநாதன், 2021). இக்கருத்து கூத்தினூடாகத் தமிழர்கள் மத்தியிலேயே பொருத்தமற்ற கட்டமைப்பு பரவலாக்கம் செய்யப்படுவதை உணர்த்துகின்றது.

அரக்கனாகச் சித்திரிக்கப்பட்டமை

இராவணனை வீரனாகவும் பலசாலியாகவும் எடுத்துக்காட்டுவது அவனை எதிர்த்துச் சண்டையிடும் இராமனை அதிலும் மேலான வீரனாகக் காட்டும் வெளிப்பாடேயாகும். சண்டையில்

³ இலங்கையில் வாழ்ந்த இயக்கர், நாகர் போன்ற பூர்வீகக்குடிகளுடன் குடியேற்றவாசிகளான ஆரியர்களுக்குப் பகை இருந்தது. இதனால் இராவணன் தீயவனாக்கப்பட்டான். “இப்புனைவு ஆரியர் - தமிழர் பண்பாட்டு யுத்தத்தின் வெளிப்பாடாகும்” (அறம் பழகிப்பார், 2020) என வலையொளியில் கூறப்படுகின்றது.

சிறப்புத்தேர்ச்சியுள்ள அரசனான இராவணன், இராமனுடன் சண்டையிட்டுத் தோற்காது, அவன் அதீத சிறப்புத் தேர்ச்சியுடையவன் என்பது மேனிலையாக்கப்படுகின்றது. இராவணன் வலிய இராவணன், மதத்த இராவணன் என இக்கூத்தை எழுதிய புலவரால் காட்டப்படுகின்றது. இப்பண்பு, இராவணன் அரக்கன் என்றும், அவனை வெற்றி கொள்ளும் தேவ குணமுடையவன் இராமன் என்றும் காட்டுவதற்கு எனலாம்.

இராவணன் போர்ப் பயிற்சியில் கைதேர்ந்தவன். அத்துடன் சூரர்கள் புத்திசாலித்தனமானவர்கள், தவ வலிமையுடையவர்கள், பயிற்சியின்மூலம் நினைத்ததைச் சாதிப்பவர்கள், மனவலிமையுடையவர்கள், உடல் வலிமை கொண்டவர்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றன. சூரனுக்கு எதிர்ச்சொல், அசுரன் அல்லது அரக்கன். ஒரு வீரனை அரக்கனாக்குவதன் புனைவும் கட்டமைக்கப்படுகின்றது. இதனூடாக, அதன் கதையை வாசிப்போருக்கும், ஆற்றுகையாகப் பார்ப்போருக்கும் சிந்தனையிற் புகுத்தி எதிர்நிலைக் கட்டமைப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு வழிசமைக்கின்றது. இராமன் சூரன் இல்லை. அவன் தேவர் குலம், தேவ குணமுடையவன். ஆனால், சண்டைப் பயிற்சியின்றி பயிற்சிபெற்ற வீரனுடன் எப்படிச் சண்டை பிடித்தான், வெற்றிபெற்றான் என்பதன் வியாக்கியானம் அவசியமாகின்றது. போர்ப் பயிற்சி இல்லாத இராமனின் வெற்றியானது, தனது சூழ்ச்சியால் ஏனையோரைச் சேர்ந்தா? அல்லது எதிரியை நண்பர்களாக்கியா? அல்லது பயத்தால் மறைந்து நின்றா? என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இவை அனைத்தையும் ஒன்றுசேர்த்தே இராமனின் வெற்றி.

இராம நாடகப் பனுவலில் காப்பு விருத்தத்தில் வரும் இராமர் துதியில் “தாழ்கடல் இலங்கை தன்னில், வரிசறச் சதங்கை கொண்டு, வலிய ராவணனை வென்ற, ஒருவனாம் இராமச்சந்திரன்...” (கந்தையா, 1969: 17) என்றும், இராமர் வனம் போகும் காட்சியில் “மதத்த ராவணன் நிலத்தில் மடிய, வானவருலகம் தழைக்கவே” (53) என்றும் கூறுவது வீரனான இராவணனை எதிர்ப்பதனூடாக இராமனை அதி வீரனாகக் கட்டமைப்பதற்கே எடுத்தாளப்படுகின்றது.

இந்தியாவின் தென்பகுதியை ஆளும் அரசனான தமிழ் இனத்தையுடைய இராவணன் அரக்கர் குலத்தைச் சேர்ந்தவன் எனப்படுகின்றது. இதனைக் கும்பகர்ணனின் கூற்றில் இருந்து அறியலாம். “நண்ணயமாய் நாங்களெல்லாம் நலத்துடனே வாழ்வோமே, எண்டிசை அரக்கரெல்லாம் அண்டியர் பகைவ மாழ” (கந்தையா, 1969: 82) எனப்படுகின்றது. அத்துடன் பெருத்த மார்புடைய வீரன் எனவும் கூறப்படுகின்றது. இராவணன் பெருத்த மார்புடையவன் என விபீஷணன் “சந்தணி தடஞ்சேர் மார்பா தானவர் வணங்குந்தேவே, எந்தையே முதல்வா நாங்கள் நிந்தனை இல்லாமல் வாழ்வோமே” (82) எனப்படுகின்றது. இதனையே “வாரணம் பொருத மார்பும், வசையினை எடுத்த தோளும்” என இராவணசன் நாடகம் உறுதிப்படுத்துகின்றது (மௌனகுரு, 998: 33).

கூத்தாற்றுகை வெளியில் தமிழ் அரசனையே மிகவும் மோசமாகவும் கொடுரனாகவும் காட்டுவதும் தமிழர்களே தெரிந்தும் தெரியாது தம்மனதில் பதிப்பதும் அதனை நம்பி வாழ முற்படுவதும் அது பரவலாக்கப்படுவதும் திட்டமிட்டு நடக்கின்றது. இந்தியாவில் ஆரியர் – தமிழர் முரணை ஊட்ட இராமன் கடவுளாக ஆக்கப்பட்டான் என்பது புலப்படுகிறது. இதனால், சமூக பண்பாட்டு

வாழ்வியலில் அரக்கனான இராவணனை அழித்த வீரன் எனும் கருத்தாக்கம் பரவியுள்ளது. இக்கோட்பாட்டிலேயே, இப்பாத்திரம் தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியக் கூத்தாற்றுகை வெளியில் திட்டமிட்டு, மெருகூட்டிப் பயிலப்படுவதை நோக்கலாம். சமஸ்கிருத மேனிலையாக்கச் சிந்தனையுடைய தமிழ்ப் புலவர்களில் சிலர் இலக்கிய நயத்தை மேம்படுத்த முழுநீளக் கதையில் வெட்டவேண்டிய இடத்தில் வெட்டி இராமாயணத்தை இராம நாடகமாக எழுதிப் பனுவலாக்கியுள்ளனர். இவ்வாறான வெட்டிக் கழிப்பின் பொழுது இராவணனின் பக்தி, வீரம், சிறப்பு, ஆட்சி ஆளுமை, அவன் பக்க நியாயம், சகோதர பாசம், இயற்கைமீதுகொண்ட நட்பு, மருத்துவ அறிவு, இசையாளுமை ஆகியவை ஓரங்கட்டப்பட்டுள்ளன.

நல்ல அரச குணமில்லாதவன்

இலங்கையை ஆட்சி செய்யும் இராவணேசன் தேவர்கள் வாழ்த்தி, இராசாக்கள் அடிபணிந்து வணங்கும் ஆற்றல் படைத்தவன் எனக் கட்டியக்காரன் வரவினாடாக அறியலாம். “இனமுடன் தேவர் வாழ்ந்த இராசாக்களடிவணங்க...” (கந்தையா, 1969: 77) என்றும், “.....மட்டில்லாப் புகழ்படைத்த மன்னன் ராவணன் வாசல்” (78) என்றும், “கொங்கத்து ராவணன் துங்கப் புகழ்பேசி, அங்கக்கோல கீர்த்தன் துக்கமுடன் வந்தான் (1969: 79) என்றும் அறிமுகப்படுத்துகின்றான். இதில், இலங்கையை ஆளும் அரசன் இராவணேஸ்வரன் எனப்படுகின்றது. அத்துடன், “....பூவிலங்கையாண்டதுரை, ராவணேஸ்வர துரையும் புறப்பட்டாரே” (79), என்றும், “துத்தி மத்தளதாளம் வெற்றிமுரசதிர, எத்திசையும்புகழ் இலங்கையாளும் மன்னன்” (80) என்றும் கூறப்படுகின்றது.

இவனது நற்குணங்களில் மக்களுக்கு உதவுதல், சிவனிடம் கொண்டுள்ள அத்தீதபக்திநிலை, சகோதரபாசம், உறவுகளை நேசித்தல், நாட்டிற்குப் பொருளீட்டல் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. இவ்வாறாகவுள்ள அரசொன்றின் குண நலன்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளன. இராவணனின் அரசியல்நிலை, நாட்டின் பாதுகாப்பு, அதன் சிறப்பு ஆகியன பற்றியும் இராம நாடகம் குறிப்பிடவில்லை. விபீசணன் இராமனிடம் பிரிந்து சென்று சொந்த நாட்டையும் மக்களையும் காட்டிக்கொடுத்த துரோகம் விரிவாக்கப்படவில்லை. இராவணனின் தங்கை சூர்ப்பனகையின் கணவர் இராவணேசுவரனுடன் சண்டையிட்டு முரண்பட்டதன் உண்மைநிலை விரிவாக்கம் செய்யப்படவில்லை. சூர்ப்பனகையின் திட்டமிடல், உள்நோக்கம் என்பன தரப்படவில்லை. இராமனாலும் இலட்சுமணனாலும் காது, மூக்கு, முலையறுத்து அங்கவீனப்படுத்தப்பட்டு, காதல் உணர்வால் பாதிக்கப்பட்ட தங்கையின் மனநிலையை உணர்ந்து அவளுக்காக இராமனுடன் முரண்படுவதும் சீதையைக் கவர்வதும் முன்னிலைப்படுத்தப்படவில்லை. பெரும் கதையாடல் ஒன்றில் சில பகுதிகள் துண்டாடப்பட்டு, கழிக்கப்பட்டு மறுபக்க நியாயங்கள் ஓரங்கட்டப்பட்டுள்ளமை அவதானத்திற்குரியது. இராமனின் தேவ குணத்தை நாடக ஆசிரியர் தமிழர்களிடம் திட்டமிட்டுப் புகுத்துவது சிந்திக்கப்பட வேண்டியது.

இராவணனின் உடல் பிறப்புக்களான கும்பகர்ணனும், விபீஷணனும், பெறாமகள் திருச்சடையும், அவரது மனைவி மண்டோதரியும், மகன் இந்திரசித்தும் அவரது புகழையும், வீரத்தையும், ஆளுமைத் திறன்களையும் எடுத்துக்கூறி, வணங்கி வாழ்த்துவதன் மூலமும் இராவணன் சிறந்த

அரசன் என எடுத்துக்காட்டலாம். கும்பகர்ணன் “...உந்தன் நல் வரமும் சீரும் உரமுடன் வாழ்க வாழ்க, இன்புறும் அரசும் சீரும் என்றென்றும் வாழ்க வாழ்க” (80), என்றும், விபீஷணன் “மந்திரவாள் செங்கோலும் வயமுடன் வாழ்க வாழ்க, இந்திரன் வணங்கும் அண்ணா இருந்தரசாளுவாயே” (81), என்றும், திருச்சடை “...போர்செறி அரக்கருய்யப் பிறந்த மாதவமே போற்றி, கூர் செறி வீரா போற்றி குணமுள்ள துரையே போற்றி...” (81) என்றும் புகழ்வதைக் காணமுடிகின்றது. இதில், இராவணனின் சகோதரர்களும், மனைவியும், மகனும் அவரது சிறப்பையும், புகழையும் கூறுவதாகவேயுள்ளது. ‘புகழுடன் வாழ்வோம்’ என்று எதிர்காலத்திற்கு உரியதாக உரைக்கப்படுகின்றதே தவிர, மூன்றாம் நபர்களின்மூலம் கூறுவதாக இல்லை. குறிப்பாக, இராவணேசனின் வீரம், சிறப்பு, அரசாட்சி ஆளுமை, நாட்டு மக்களை நேசித்தமை, அவனது கோபத்திற்கான காரணம், பிறரை எதிர்ப்பதற்கான மன அழுத்தம் என்பன மறைக்கப்பட்டு, தீய குணமுடையவன், கொடுரன், தம்பியின் சொல்கேட்காதவன், இராமரைத்தொழுது வாழாதவன் போன்ற கருத்தியல் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. இதனூடாக இராவணன் அரசன். ஆனால், நன்னெறி அற்றவன் எனக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இராவணன் பெண்மீது ஆசை கொண்டு உருமாறும் பாத்திரம்

இராவணன் பெண்ணின்மீது அளவற்ற ஆசை கொண்டதால் உருவம் மாறும் - அரக்கன் என வார்க்கப்பட்டுள்ளான். பெண்ணுக்காக இராவணன் உருவம் மாறும் ஆற்றலை பயன்படுத்துகின்றான். அதுவும் பெண்மேல் மையல்கொண்டு அவளை அடைவதற்கான திட்டம்தீட்டி அரக்கர் குலமான இராவணன் ‘சன்னியாசி’ உருவமாக மாறி மாரீசன் என்னும் மாமனாகிய மானை வைத்துச் சதிசெய்து மாயத்தேர்மேல் ஏற்றி இலங்கையிலுள்ள அசோகவனத்தில் வைப்பேன் எனக்கூறி, அழைத்துச் செல்கிறான். ‘சூர்ப்பனகி கண்டுவந்து சொன்னாள் உன்னழகை, சொன்னவுடன் மையலாகித் தோகை உனைக் கண்டெடுத்தேன்” (109) என்று சன்னியாசி உருவம் மாறிய இராவணன் கூறுகின்றான். மாற்றான் மனைவிமீது ஆசைகொண்டு சீதையை மாயத்தேர்நடுவே வைத்துக் கொண்டுவந்தான். சீதையைச் சிறைப்பிடித்து தன் பாலியல் உணர்வை வெளிப்படுத்தி, விருப்பங்கேட்டுத் தொந்தரவு செய்கின்றான். இதன்மூலம் இராம நாடகத்தில் இராவணன் உருமாறி ஏமாற்றுபவனாக, பெண்ணைத் தொந்தரவு செய்பவனாக, சிறை வைத்துப் பாலியல் ஆசையைப் பகிர்பவனாக வார்க்கப்பட்டுள்ளான். இராவணன் சீதையைத் தொந்தரவு செய்து அவளை அடைய முயற்சித்தமையால், இராமன் இராவணனை எதிர்க்கிறான் எனப்படுகின்றது. இராவணன் தனது தம்பி, மகன், படையினரைப் போர்செய்ய அனுப்பி அவர்களை இழந்த பின்னே தானே போரிட்டு மடிகின்றான். இவ்வம்சங்கள் அநீதிக்குரியவன் என்பதைக்காட்ட முனைகின்றன.

சூர்ப்பனகையின் சொற்கேட்டே, இராவணன் யார் மாண்டாலும் எனக்குக் கவலையில்லை, நான் அவளைக் கவரவேண்டும் என்கின்றான். “தேனே யுன் காதோடு மூக்குமுலை அரிந்து போட்ட, செய்தி யொன்றுமென் முன்னே செப்ப வேண்டாம், நான் போனேன் கண்டெனென்று சொன்ன அந்தப், பெண்ணின் மேல் மிக மனது மையலானேன், ஆனதினால் அவள் வடிவை எனக்குச் சற்றே, அறைகுவாய் என்னாணை அறைகுவாயே” (கந்தையா, 1969: 95) என்கின்றான். உனக்கு

காது, மூக்குமுலை அறுத்தால் பிரச்சினையில்லை, என்னில் சத்தியம் செய்து அவளது அழகு பற்றிக் கூறும்படி தன் தங்கையிடம் கேட்பதான பெண்ணாசைகொண்ட பாத்திரமாக்கப்பட்டுள்ளான். குறிப்பாக, உருக்குலைந்த தங்கையைவிட இன்னுமொரு பெண்ணை காமத்துடன் முக்கியப்படுத்தும் காமுகனாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளான். சூர்ப்பனகை தன் குற்றத்தை மறைக்க அவன் ஆசையைத் தூண்டுகிறாள்.

கடத்திக்கொண்டு சிறையில் வைத்து பெறாமகள் திருச்சடையிடம் பாதுகாக்கச் சொன்னதும், நீங்கள் சொல்லத் தேவையில்லை. சீதையை உனது மனப்படி பாதுகாத்து உன்னுடன் சேர்ப்பண்ணுவேன் என உறுதிமொழி கூர்ந்தாள் திருச்சடை. இவ்வாறு பெண்ணுக்காக மற்றவரை அடக்கியாளும் அரக்கன் என்பதாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றான்.

சிறை வைத்துச் சீதையின் அழகில் மூழ்கித் திளைப்பவனாக இராவணன் சித்திரிக்கப்படுகின்றான். “வானுலகிற் பெண்களொப் போ – அந்த, வன்னச் சிங்காரப் பதுமையில் வைப்போ” (111) என்றும், “அந்தச் சானகி வாய்மொழி தான் கற்கண்டோ” (111) என்றும், “தேனூறு மாமுலைச்செப்போ – எந்தன், தங்கச்சி சொன்ன மொழியென்ன தப்போ” (112) என்றும் இவ்வழகான பெண்ணை அறிமுகம் செய்து, அழைத்து வரழிவகுத்தவர்களுக்கு நன்றியுணர்வுடன் இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றான். இதில், தன் தங்கை சூர்ப்பனகை, மாரீசன் மாமா ஆகியோரின் உதவி போற்றப்படுகின்றது. இவ்வுதவியினால், இப்பெண்ணைக் கவர்ந்தது பெற்றபெறு என வெளிப்படுத்தும் பாத்திரமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளான்.

மீண்டும் மீண்டும் வந்து தன் காதல் உணர்வை வெளிப்படுத்தித் தொந்தரவு செய்வதாகக் காட்டப்படுகின்றான். குறிப்பாக, மீண்டும் சீதையிடம் வந்து தன்னைப் புகழ்கிறான். “எட்டுத்திக்கும் புகழ் ராவணன் நான்” (129) என்றும், “மட்டளவில்லாத பாக்கியவான் பெண்ணே” (129) என்றும், “கட்டியோருமுத்தம் இட்டென்னைச் சேர் பெண்ணே சானகி, சானகி – பொல்லாக் காலன் வரு முன்னம் ஆவலைத்தீர் பெண்ணே சானகி சானகி” (130) எனத் தனது மனதிலுள்ள அன்பையும், ஆசைகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றான். பின்னர், இலங்காபுரிக்குப் போய் வருகிறேன் என்று செல்கின்றான். இவ்வாறு சீதையிடம் வந்து தனது காதலைத் தெரிவிப்பது வழக்கம் எனப் புனையப்படுகின்றது. சீதையின் அழகில் மயங்கி அவள் கிடைக்காது மனக்கவலையடைந்து பெண்ணாசையில் திரியும் பித்தனாக இராவணன் பாத்திரவார்ப்பு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அத்துடன் நின்றவிடாது, சீதை அவன் விருப்பத்திற்கு இனங்காததை உணர்ந்த இராவணன் மேலும் அவள்மீது ஆசைகொண்டு தன் தங்கையின் உதவியுடன் இணங்க வைக்க முயற்சிக்கின்றான் எனப்படுகின்றது. “உயிரைப் பறிகொள்ளுதே தெளிந்திடும், ஒளிபோற்பணி அணிதான், ஒரு சொற்கேளு உலகத்தினிலுனை, ஒழியப் பிறருளரோ படுபாவி” (133) எனச் சீதை மனதில் இராவணன் காமுகக் குணமுடையவனாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றான். தன்னிடம் பாலியல் இன்பத்தை அனுபவிக்க வரச்சொல்லும் பாத்திரமாக வார்க்கப்பட்டுள்ளான். இதனை நோக்கும் பொழுது, இராம நாடகத்தில் சீதையை பாலியல் தொந்தரவு செய்யும் பாத்திரமாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளமை கவனத்திற்குரியது.

சீதை தன் எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கும் நிலையும் அறிதலுக்குரியது. “பத்துமுடி ராவணன்தான் பாதகனார் சொன்னசொல்லு, கத்திவெட்டுப் போலாச்சே கன்னிகையே என்னசெய்வேன்” (133) என இராவணன் செய்த பாலியல் தொந்தரவு பொறுக்க முடியாது திருச்சடையிடம் கூறுகின்றாள் சீதை. திருச்சடை ஆறுதல் வார்த்தை கூறியும் நின்மதியில்லாது இருக்கின்றாள் சீதை. அப்பொழுது இராவணன் மீண்டும் வந்து “வட்டத்தனந் தொட்டு எந்தன், மையல் தனைத்தீரும் பெண்ணே” (136) என்கிறான். இவ்வாறு தனக்குக்காதல் உச்சமடைந்தது என்பதை எடுத்துக்கூறி, மனமிரங்குபெண்ணே எனக்கெஞ்சி, “கொங்கையைத் தழுவிக்கொண்டு, கொவ்வை இதழ்மிர்தமுண்டு, மங்கையர்க் கரசியென்று, வாழலாமடி வையகத்தில்” (135) என்று மாற்றான் பெண்மீது பாலியல் உணர்வுடன் காதலைத் திணிப்பவனாகக் காட்டப்படுகின்றான். மேலும் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் தன்னை அடி பணிவர், வையகத்தில் என்னை வெல்ல யாருமில்லை என்று தனது புகழ்கூறி, இராமன் மான் என்றால் நான் ஒரு வனப்புலி எனச் சீதையின் மனதை மாற்ற வலிந்து முயற்சிக்கின்றான். பின் திருச்சடையிடம் தனது விருப்பத்தைத் தெரிவிக்கக்கூறி, மீண்டும் இலங்காபுரி செல்கின்றான். சீதை அவனை பலவாறு வஞ்சித்து ஏசுகின்றாள். “பாவி ஐயையோ அடா சண்டாளா, அழிந்து போவாயே மிண்டாளா, பாதகா பையரவந் தீண்டிப்பொல்லாப் பாழ்நரகில் வீழ்வாயடா” (135) என்றும், “பாதகா, மாண்டு நீயும், உன் வம்சமும் அழியப்போகின்றது, இராட்சதா” (135) என்றெல்லாம் மறுத்துப் பேசுவதனூடாக விருப்பமில்லாத பெண்மீது வன்புணர்வு செய்யும் பாத்திரமாக இராவணன் காட்டப்படுவதற்கே. பெண் சாபமிடுவதாகப் புணையப்பட்டுள்ளது.

திருச்சடை சீதையைப் பற்றி விசாரிக்கத் தன் வரலாறு எல்லாம் கூறுகையில் இராவணனைப் பின்வருமாறு மிகவும் கீழ்த்தரமான வார்த்தைகளால் சுட்டி விமர்சிப்பதனை அறியலாம். “அண்டி யண்டிப் பேசி யென்னை ஆரென்றேன் வேசிமகன், சண்டி செய்யும் சந்யாசி தானென்றான் கண்டவுன், வந்தானென் மேனி தொட மாட்டாமல் மண்ணோடே, கொண்டான சோகவனம் கொண்டு வந்தான்...” (139) என்று கூறுகின்றாள். இராவணனின் கொடூரம் பொறுக்கமுடியாது இறக்கத் துணிகின்றாள் சீதை. இதற்கு இராவணன்மீது ஏற்பட்ட எதிர்ப்பே காரணம். இவ்வாறு பாலியல் பலாத்காரம் செய்யும் கொடூரமான பாத்திரமாக வடிவமைக்கப்படுகின்றான். ஆரிய மைய வான்மீகி இராமாயணக் கருத்தாக்கம் மேனிலையாக்கம் அடையக் கட்டமைக்கப்படுகின்றது.

தனது காதலுக்காக மற்றவர்களிடம் அன்பு காட்டுபவன்

இராம நாடகப் பிரதியில் இராவணனின் குடும்பத்தினரால் மட்டுமே நல்லவனாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. தம்பிமாரை அன்னை போல் அன்பாக அரவணைக்கும் ‘தாய் அன்பு’ உள்ள மனிதராகக் கூறப்படுகின்றது. இவர் தூய அன்புடன் அரவணைப்பதில் சிறந்தவர். விட்டுக்கொடுப்பு, உதவுதல், அன்புள்ளம், அதிகம் ஆசைப்படாமை, தனது பிள்ளை என்றால் உயிரையும் கொடுக்கும் மனநிலை ஆகிய நற்குணங்கள் நிறைந்தவர். அவரது அரவணைப்புடனே சகோதர, சகோதரிகளையும், மனைவியையும், மகனையும், நாட்டு

மக்களையும் பராமரித்தார். இதனை, மண்டோதரி “அண்டர்கள் புகழ் நாளும் அரசு செய்தாள்வாய் போற்றி, கொண்ட காதலனே போற்றி குலவு தோளுடையாய் போற்றி” (81) என்று கூறுகின்றாள். கும்பகர்ணன் “அன்னையரைப் போலவே அன்பாய் ஆதரித்திருந்தாயண்ணா, சொன்னபடி நாங்களெல்லாம் சேர்ந்திருந்து வாழுவோமே” (82) என்றும் உள்ளது. இவன் அன்னைபோல் சகோதரர்களைப் பராமரித்து வளர்க்கும் பண்பும் குணமும் உடையவன்.

அத்துடன், “நீதியில் சிறந்த தொரு நேர்மையுள்ள தந்தையரே, பாரிய இலங்கை தன்னைச் சீருடனே ஆளுவோமே” (83) எனத் திருச்சடை கொலுவரவிற்போது கூறுவதன்மூலம் நீதியில் சிறந்ததொரு நேர்மையுள்ள தந்தை இராவணன் என்பது புலப்படுகின்றது. தாய் அன்பு மட்டுமல்ல, தந்தை அன்பும் கொண்டவன் இராவணன். காதலும் அன்பும் இரக்க குணமும் உடைய மனம் படைத்தவன். தனது தம்பி கும்பகர்ணன் இராமனுடன் சண்டையிட்டு இறந்த செய்தி கேட்டு மனமுருகி அழுது புலம்புகிறான். தம்பியே இராமனால் மாண்டாயே எனத் துடிக்கிறான். “...உடல்வேறாகக் களத்தினில் மடிந்திட்டாயோ, அருகில் வாராயோநீ தம்பியே கும்பகர்ணா” (171) என அழுது புலம்புகிறான்.

தவவல்லமையால் அநீதிசெய்தவன்

தவம்செய்யும் ஆற்றல் எளிமையானதல்ல. மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி, அன்பு கூர்ந்து அதற்குரிய நெறிமுறைகளையெல்லாம் மிகநுணுக்கமாகக் கடைப்பிடித்து, பக்தியுணர்வுடன் உடலையும், உள்ளத்தையும் ஒரேநிலையில் நிலைநிறுத்தி உற்றுநோக்கி, உளக்கட்டுப்பாட்டுடன் சாதிப்பதற்கான குறிக்கோளுடன் செய்தால் மட்டுமே இலக்கை அடையமுடியும். இராவணன் சிவனை நோக்கி, மாதவம் செய்து அவரிடம் இருந்து வரம் பெற்றவன் எனப்படுகின்றது. தவவலிமை மிக்கவன் என்பதன் அர்த்தம் சாதாரணமான விடயம் இல்லை. சிவனை நோக்கித் தவம் செய்தமையால், சிவபக்தன், மாதவம்செய்து வரம்பெற்றவன் எனத்திகழ்கிறான். தவம்செய்து வரம்பெறுவது எளிதன்று. எனினும், “மாதவஞ் செய்தெம்மை யீன்ற, மாண்புடைய தந்தையாரே, ஏதுகுறை இல்லாமலே இலங்கையை நீ ஆள வாழ்வோம்” (82) எனத் திருச்சடை கூறுவதன்மூலம் பெருந்தவம் செய்த பக்திக்கு நிகரில்லாதவன் என்பது சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது.

அவ்வாறே, இராவணன் தனது சகோதரியுடனும் அன்புடன் இருந்துள்ளான். சூர்ப்பனகையின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இராவணன் கரதூஷணன் திருச்சீராவைக் காண்பதற்கு அனுமதி கொடுத்து அனுப்புகின்றார். “...நீ போய் துங்கமாய் வடக்கே சென்று கரதூஷணன் திருச்சீராவை, மங்கையே கண்டு நீயும் மனமது தளர்ச்சியாகி, இங்கிதத்துடனே நீ தான் இயைவுடன் வருகுவாயே” (85) என மிகவும் அன்புடன் பேசி அனுமதிக்கொடுத்து உடனே திரும்பிவரச்சொல்லும் பொறுப்புள்ள அண்ணன்.

இராமாயணத்தை மையப்படுத்திய பிரதி ஆற்றுகையினூடாகப் பரவலாக்கப்படுவதால், எல்லோர் மனதிலும், இராவணன் பெண்ணாசை பிடித்தவன், தொந்தரவு செய்பவன் என்றும் பிறர்தாரம் விரும்புவவன் என்றும் பதியப்பட்டுள்ளான். இதனால், இராமரின் மனைவி சீதையை இராவணன்

கடத்தியவன் எனும் ஒரு கட்டமைப்பை புகுத்தியுள்ளமை வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றது. எனவே, இவ்வாறான நாடகப் பனுவல்கள் இராவணனை எதிர்நிலைப் பாத்திரமாக உருவாக்குவதற்குப் பெண்மீது ஆசைகொண்டவன் எனும் புனைவின் அரசியல் அவதானத்திற்குரியது. ஆனால், தாய், தந்தைமீது அன்புள்ளவன், மனைவிமீது உயிர்க்காதல் கொண்டவன், அந்தப்புரத்தில் நிறைந்த பெண்களுடன் வாழ்ந்தவன். தங்கை சூர்ப்பனகைக்கு எதிராக வன்முறையும் கொடுமும் நேரும்பொழுது ஆத்திரத்துடன் செயற்படுபவன். இவ்வாறான வகிபாகமுடைய இராவணன் அதற்கு எதிர்மறையாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளான். இதனூடாக, இராமனை நற்குணமுடையவன், அவதாரபுருஷன், அநீதியைக்கண்டு எதிர்ப்பவன் என உருவாக்கப்பட்டமை அவனது அடையாளத்திற்கே.

தங்கை சூர்ப்பனகை அங்கவீனப்படுத்தப்பட்டும் மானபங்கப்படுத்தப்பட்டும் வரும்போது, நாட்டின் அரசு பலத்துடன் இருக்கும் அண்ணன் எவ்வாறு செயற்படுவான் என்பது பற்றிய புரிதல் அவசியம். இராமன் மீது காதல் கொண்டு தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்த சூர்ப்பனகையை “எனக்கு விருப்பமில்லை போ என்று கூறாது” (88) எனக்கு “மனைவி இருக்கிறாள் என்தம்பி பெண்ணில்லாமல் இருக்கிறான்” (88) என இன்னுமொரு ஆணின்மீது அவளது ஆசையைத் திசைதிருப்பிவிட்டு, பாலியல் உணர்வைத்தூண்டி விடுகின்றான். இதன் காரணமாக சூர்ப்பனகை இலட்சுமணனிடம் சென்று இராமனின் வழிகாட்டலால் தன் காதல் உணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றாள். இதனால், இலட்சுமணன் கோபப்பட்டு அவளை அக்கவீனப்படுத்துகின்றான். இவ்வன்முறை, ஆரியமயமாக்கலின் ஆதிக்க குணத்தைச் சுட்டிநிற்கின்றது. பெண்மீது ஏவிவிட்ட உடல்சார் பலாத்காரமும், பெண்ணை மாறிமாறி அண்ணனும் தம்பியும் அவமானப்படுத்திய வார்த்தைகளும், அதிகாரத்தால் அங்கவீனப்படுத்தியமையும் பொருத்தமற்ற செயலேயாகும். நாங்கள் அவதார புருஷர்கள், பெண்ணில் கை வைத்து முலை, மூக்கு அறுத்து பாலியல் தொந்தரவு செய்வோம் யாரும் எதிர்த்துக் கேள்விகேட்டால், அவர்கள் அநீதி செய்பவர்கள் என்று கூறுவோம் என்பதன் துணிவும், அதிகாரமும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழர்கள் சூரர்களாகவும், அச்சூரர்கள் வீரர்களாகவும் கூறப்படுகின்றது. இந்த வீரமும் வலிமையும் சாதாரமாக வரவில்லை. கடும் தவமும், உழைப்பும் இருந்தால் மட்டுமே பெறமுடியும். தேவர்கள் ஆபத்து வரும்போது வேறு கடவுள்களை நாடி ஓடி உதவி பெறுபவர்கள், தம் இலக்கை அடையக் கூட்டம் சேர்ப்பவர்கள், ஒழிந்து நின்று தாக்குபவர்கள். இது பலவீனத்தையும், கோழைத்தனத்தையும் காட்டுகின்றது. இதே கொள்கையிலேதான் இராமனின் குழு உள்ளது. விபீஷணனைச் சேர்த்துக்கொள்வதும், வாலியை மறைந்து நின்று கொல்வதும் இராமனால் நடக்கின்றது. இராவணன் தவவலிமையால் பலம்பெற்று எதிரியைத் தன் படைகளுடன் நிற்குகொல்லும் ஆற்றல் படைத்தவன். தன் நலனுக்கு ஒழிந்திருந்தோ, கூட்டுச்சேர்ந்தோ, காட்டிக்கொடுத்தோ செயற்படவில்லை. தமிழ் - ஆரிய இனங்களுக்கு இடையிலான போரின் வெளிப்பாட்டினிலேயே பலம்வாய்ந்த இராவணனை அவன் தம்பி விபீஷணன், வானரப்படையான அனுமார், சுக்கிரீவன், அங்கதன் உதவியினைப் பெற்று, பெண்ணில் ஆசை கொண்டவன் என வீண் பழி சுமத்தி கொல்லப்படுகின்றான்.

அப்படியாயின், இராவணன் சீதையைக் கடத்தி, சிறைப் பிடித்து துன்புறுத்தியிருப்பான். ஆனால், அவனால் சிறைப்பிடிப்பவர்களை எப்படிப் பராமரிக்க வேண்டும் எனும் புரிதல் வெளிப்படுகின்றது. எனினும், சீதையை அவன் தன் கையால் தொடவில்லை. தனது பலத்தால் நிலத்துடன் தூக்கிச் செல்கின்றான். தனது அசோகவனத்தில் வைத்து உடல்ரீதியாகத் துன்பப்படுத்தவில்லை. திருச்சடையை நியமித்து சீதைக்குத் துணையாக அமர்த்துகின்றான்.

பெண்ணுக்கு ஆசைப்பட்டு மகன், தம்பிமாரை இழத்தலும் தான் மாய்தலும்

விபீஷணன் “சீதையை இராமனிடம் கொடுத்து இராமனை வணங்கு” (160) எனச் சொல்கிறான். இதனால், இது இராவணனை ஆத்திரத்திற்குள்ளாக்கும். இராவணன் ஓர் அரசன் என்றரீதியில் மற்றவருக்குக் கீழ்ப்படிவதை மறுக்கின்றான். இவ்வாறு மறுப்பதை இந்நாடகம், அறிவு கெட்ட ராவணன் என்றும் இராவணன் சூது செய்தான் என்றும் சுட்டப்படுகின்றது. இதனால், இராமன் நல்லவனாகின்றான். இராமனின் கூட்டம் மென்மையானவர்கள், உயர்குணமுடையவர்கள் இராவணன் அறிவு கெட்ட மூடன் எனக் கட்டுருவாக்கம் செய்யப்படுகின்றது. இத்துடன் இராமன் பெரும்படையுடன் வந்து பயமுறுத்துவதாகவும் முதலாவது சண்டை நடந்து முடி முதலான அணிகலன்கள் எல்லாம் இழக்கவைத்து நிராயுத பாணியாய் ஆக்கி, “சீதையைச் சிறைவிட்டு விபீஷணனிற்கு இலங்கையைக் கொடுத்து நான் சொன்னபடி கேட்டுக்கொண்டால் உன்னைக் கொல்லமாட்டேன். சீக்கிரம் ஒரு வார்த்தையோடு இன்று போய் நாளை வருவாயாக” (167) என்று எச்சரிக்கும் நிலைக்கு ஆளாக்கப்படுவனாகவும், சோர்ந்து மெளனிப்பவனாகவும் காட்டப்படுகிறான். இந்திரசித்தைத் தந்திரத்தால் இராமன் வென்றதை வீரனாகப் பேசுகிறது இப்பிரதி.

மாற்றான் மனைவியைக் கடத்திச் சென்று சிறையில் வைத்துப் பாலியல் தொந்தரவு செய்தவன். இதனால், தன்னையும் தன்னுடைய உடைமைகளையும் இழந்தான் எனப்படுகின்றது. இராவணன் பெண்மேல் ஆசைப்பட்டு மகனையும் தம்பியையும் தூண்டி அழித்தான். இது இராமன் நீதியானவன், நற்குணமுடையவன், அவதாரபுருஷன் எனக் கட்டமைப்பதற்கானது. பெண்ணில் ஆசைப்பட்டு கடத்தி வந்து வனத்தில் வைத்து தொந்தரவு செய்யவன். இதனால், பாலியல் தொந்தரவு செய்யும் காழகனாக வார்க்கப்பட்டுள்ளான்.

2. இராவணன் எதிர்நிலைப் பாத்திரமாகக் கட்டமைக்கப்பட்டதன் அரசியல்

வால்மீகி இராமாயணத்தின் அடிப்படையில் இராம நாடகக் கீர்த்தனை எழுதப்பட்டு, இராம நாடகம் என ஒரு இரவுக் கூத்தாற்றுகையாக அதில் முக்கியமான பகுதியை மட்டும் எடுத்து எழுதப்பட்டுள்ளது. இராமனை கதாநாயகனாக்கி, இராவணனை எதிர்ப் பார்த்திரமாகக் கட்டமைக்கும் சிந்தனையுடனே இராம நாடகம் தந்துள்ளது. ஆரியமயப்படுத்தலை மக்கள் மத்தியில் பரப்புவதற்கும், தம் பண்பாட்டை மேனிலையாக்கி மற்றவையை (Others) வலிந்து சிதைப்பதற்கும், உள்ளூர்ப் பண்பாட்டில் தாழ்வு மனப்பான்மையை ஊட்டவும், இராவண சமூகத்தின் வீரத்தையும் அரசியலையும் ஓரங்கட்டவும், இராவணன் பெண்மீது பலவீனமானவன் எனச் சுவையாக்கிக் கட்டுருவாக்கப்பட்டுள்ளான்.

உள்ளகக் காலனிய சிந்தனையும், அதன் அதிகாரப் படைப்பல அடக்குமுறையும் சூழ்ச்சியும் இதில் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளமை கவனத்திற்குரியது. இதற்காகக் காலனிய நீக்கம் - பின்காலனியக் கருத்தாக்க முறைமையின் தன்மை, கட்டவிழ்ப்புவாதத்தின் எண்ணக்கரு ஆகியன முக்கியமானவை. கீழ்க்கண்டவைகளைப் பின் காலனியத்தின் முக்கிய இலக்கிய வேலைகளாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

மேற்கத்தேய மேலாண்மையின் கருத்தாக்கத்தை மைய மறுப்பினைச் செய்வது, மேற்கத்தேயமே பிரபஞ்சம் என்று ஆளும் எண்ணத்திலிருந்து மேற்கத்தேயத்தையும் ஒரு பிராந்தியமாக்குவது, கீழைத்தேய வல்லுனர்களால் திரித்து எழுதப்பட்ட வரலாறுகளைக் குறுக்கீடுசெய்து அவற்றைக் கேள்விக்குறியாக்குவது: இலக்கியங்களிலும், ஆவணங்களிலும் பொதிந்து கிடக்கும் சமய, இனவாதங்களையும், காலனியக் கருத்துக்களையும் அம்பலப்படுத்துவது: ஆங்கிலப் பேரிலக்கியங்களின் மைய நிலையைத் தளர்த்தி ஐரோப்பியர் அல்லாத தென்னாசிய, ஆப்ரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க இலக்கியங்களுக்கும் சமநிலை கொடுப்பது இரண்டையும் இணைத்து வாசிப்பது (முத்துமோகன், 2017: 33)

இவ்வாறான பின்காலனியக் கருத்தியல் அணுகுமுறையுடனே கீழைத்தேயத்தினுள் ஒரு இனம் இன்னுமொரு இனத்தை அடக்குவதை அணுகலாம். அவற்றுள் கீழைத்தேய வல்லுனர்களால் சொந்தப் பண்பாட்டில் நிலவும் வல்லபங்களையும், சிறப்புக்களையும் திரித்து எழுதுவது ஒன்று, மற்றையது உள்நாட்டுக்குள்ளே ஒரு இனத்தை இன்னுமொரு இனம் தாக்குவதற்கு, அடக்குவதற்கு, நாகரிகமற்றது என்று கட்டமைப்பதற்கு இலக்கியம், கலைகளினூடாகத் தம்மையே உயர்ந்தவர்கள் புனிதமானவர்கள், கடவுளின் தூதுவர்கள், கடவுளை நேரே கண்டவர்கள், தேவர்கள், வெள்ளை நிறத்தவர்கள் என்றேல்லாம் கட்டமைத்துப் பரவலாக்குவது. இவையே உள்ளகக் காலனிய ஒடுக்குதல். ஆரியர்கள் - திராவிடர்கள் பகைமையின் வெளிப்பாடாகக் கட்டமைக்கப்பட்ட கற்பனைக் கதையின் வெளிப்பாடு இந்த இராமாயணம் என்பதை, அதனூடாக உணர்த்தலாம். இது பழந்தமிழர் காலத்தில் இருந்து வந்துள்ளது. ஆரியர்கள் தம்மை உயர்ந்தவர்கள், நாகரிகமானவர்கள் என்றும், மற்றைய சமூகத்தை நாகரிகமற்றவர்கள் என்றும் கட்டமைக்கும் நிலையின் வெளிப்பாடே சமயங்களிலும், வழிபாடுகளிலும் பன்மைத்துவத்தை உடைத்து ஆரியமையத்துடன் ஒற்றைத்தன்மையைப் பரவலாக்குகின்றது. உள்ளகக் காலனியம் இன ஒடுக்குமுறை மட்டுமல்ல, குறித்த இனத்துக்குள்ளே ஒடுக்குவது, குறித்த சாதிக்குள்ளே ஒடுக்குவது, பாலரீதியாக ஒடுக்குவது என விரிவாக்கம் பெறும்.

இந்த உள்ளகக் காலனித்துவ முறையானது, தமிழில் சங்க காலத்தில் தோன்றி வலுப்பெற்று நிலை பெறலாயிற்று. நமது இயற்கை வழிபாடு, நடுகல் வழிபாடு, உள்ளூர் வழிபாடு அனைத்தையும் பின்தள்ளி பார்ப்பனிய மேல்நிலையாக்கத்தை உருவாக்கி, முடி வேந்தர்களைத் தன்வயப்படுத்தி, அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதுபோன்று பல்வேறு விதமான யாகங்களைச் செய்யத்தூண்டி, அப்பேரரசர்கள் பெருந்தெய்வங்களுக்கு ஒப்பிடப்பட்டு உயர்த்தி அதனுள் தம்பண்பாட்டை வலுப்படுத்தினர். இவ்வாறு நன்மை தருவதான பல்வேறு வழிபாட்டுமுறைகள் பார்ப்பனியக் கலப்புக்களால் தமிழ் அரசர்கள் மத்தியில் கட்டமைக்கப்பட்டன. இவ்வாறான கட்டமைப்புகள் முன்னரே தோன்றிவிட்டன. இதற்கு இலக்கியச் சான்றுகள் ஏராளம் உள்ளன.

இதற்குப் பார்ப்பனியர்கள் மட்டும் காரணமல்ல, அவர்களின் கொள்கைகளுக்கு ஊக்கம் கொடுத்து வரவேற்ற நம்மில் சில முக்கியமான பொறுப்பில் இருந்த அரசர்களும் காரணமே.

இப்பின்னணியில், இலக்கியம் இராமனை அநீதியை அழிக்கும் அவதார புருஷனாகவும் தெய்வமாகவும் கட்டமைக்க, இராவணனை எதிர்நிலைப் பாத்திரமாக கட்டமைத்துள்ளது. காரணம், இராமனை அதிவீரனாக நிலைநாட்டுவதற்கே. இது ஒரு கற்பனைப்பாத்திர வடிவமைப்பு. தவத்தால் வலிமைபெற்ற இசை ஞானமுள்ள இராவணன்.

இராவணன் பெண்ணாசை கொண்டவனா? பாலியல் தொந்தரவு செய்தவனா? இராவணன் பெண்மீது இச்சை கொண்டவனா? அப்படி என்றால், பெறாமகள் திருச்சடையைக் காவல் வைக்காது, தானே பலாத்காரம் செய்து சீதையைப் புணர்ந்திருப்பான். ஆனால், இராவணன் அவ்வாறு செய்யவில்லை. திருச்சடையைத் துணைக்கு வைத்துச் சீதைக்குத் தேவையான பணிவிடைகளைச் செய்வதற்கு நியமித்துள்ளான். இராவணன் சீதையைத் தொடவில்லை, அவள் விருப்பத்திற்கு மாறாகத் தொட்டு வன்புணர்வு செய்யவில்லை. சந்நியாசி வேடம் பூண்டு மண்ணோடு சீதையைத் தூக்கினானே தவிர, கதாநாயகர்கள்போல் தமது கையால் தூக்கி விமானத்தில் வைத்துக்கொண்டு செல்லவில்லை.

ஆனால், அவன் கெட்டவனாகப் பெண்ணைத் தொந்தரவு செய்தவனாக, பெண்ணாசை பிடித்தவனாகக் கட்டுருவாக்கம் செய்து பார்ப்போர் மத்தியில் கெட்ட பாத்திரமாகப் படைத்து மக்களிடம் எதிர் மனப்பாங்கையை ஊட்டி, இலக்கிய இரசனையைத் தூண்டும்நிலையானது தொடர் எதிர்ப்புணர்வை வலுப்படுத்தும் அழகியலூடாகக் கூத்தில் புனையப்பட்டுள்ளமை தெளிவாகின்றது. அவை இராவணன் கொலை செய்யப்படுவதற்கான ஒருபக்க நியாயம். இராமன் அன்பானவன், கடவுள், அநீதியை அழிக்க அவதரித்தவன், நீதிக்காகப் போராடுபவன், ஆசை அற்றவன் என்னும் பாத்திரமாக ஊட்டப்பட்டு உயர்நிலைடைய வைக்கப்படுகின்றான். ஆனால், இராவணன் அநீதி படைத்தவனாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளான். எனினும், சீதை இராவணனுடன் கள்ளத்தொடர்பு வைத்திருப்பாளோ? என அவள்மேல் சந்தேகப்பட்டு, தீயில் இறக்க வைக்கிறான் இராமன். இந்த நிரூபிப்பு இராவணன் பங்கப்படாதவன் என்பதைச் சுட்டுகின்றது. ஊர்மக்கள் அதனை எதிர்பார்த்தாலும் சீதையுடன் வாழ்ந்த இராமனுக்குத் தெரியாதா? சீதையின் குணம். இதன் அரசியல் ஆரிய சமூகத்தில் வலுவாகவுள்ள இராமாயணத்தை மேனிலையாக்கம் செய்வதாகவுள்ளமை புரிதலுக்குரியது. இதற்காகச் சமூக அரங்கான கூத்தாற்றுகை கையாளப்பட்டுள்ளது.

அத்துடன், அழகான மனைவி மண்டோதரி இருக்கையில், அந்தப்புரத்தில் அழகான பெண்கள் இருக்கையில், சீதையை மட்டும் தன்வசப்படுத்தும் நிலை இராவணனுக்கு ஏற்பட்டிருக்காது. இராமநாடகம் இராமனைக் கதாநாயகனாக முன்னிறுத்தி படைக்கப்பட்டதால் இராவணன் எப்படியான குணவியல்புடன் வாழ்ந்தான் என்பது இராம நாடகத்தில் கவனத்தில் கொள்ளப்படவில்லை.

இராவணேசன் நாடகத்தில் இராவணன் எதிரியின் முன் தாழ்ப்பணியாத, மனித நேயமுள்ளவனாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றான். “துன்றிடும் பெண்ணை விட்டுத் தொழுதுவாழ்” (மௌனகுரு, 1998: 24) என அங்கதன் கூற தன்மான உணர்வில் நின்று வீரனாக மேலேழுகின்றான். சீதையை

விடுவதில்லை அவன் பிரச்சினை வீரத்தைக் காட்டி வெற்றிபெறத் திட்டமிடுவது எனத்தரப்படுகின்றது (14). இதன்படி, இராவணன் ஒரு நியாயவாதி எனவும், துன்பியல் நாயகன் எனவும் சித்திரிக்கும் நாடகமாக இராவணேசன் உள்ளது.

ஆனால், இராமனைத் தேவகுமாரனாக்கி வணக்கத்திற்குரியவனாக்கும் பொருட்டு, இராவணன் அரக்கனாக்கப்பட்டான். இராவண அரசன் தோள் வலிமையும், மனவலிமையும் படைத்தவன். இவன் மிலேச்சத்தனமாக்கப்பட்டான் என அண்ணாத்துரை குழந்தை அவர்களின் இராவண காவியம் எனும் நூலுக்கு எழுதிய முன்னுரையில் சுட்டுகின்றார் (குழந்தை, 1946). கூத்தில், இராமன் அவதார புருஷனாகவும், தேவனாகவும் காட்டப்பட வேண்டும் எனும் நோக்கத்தில் தொன்மைக்கதை புனையப்பட்டுள்ளது. சமூகத்தில், இராவணன் மதிக்கப்பட்டு, வணங்கப்படுகின்றான்.

இதற்காகக் கும்பகர்ணனாலேயே இராமனைநோக்கி, “அரிஅரி, முகுந்தா, அச்சுதானந்தா என்னைப் பங்கப்படுத்தாமல் ரட்சிக்கவேண்டும் சுவாமி” (கந்தையா, 1968: 171) என வணங்கி, இரட்சிக்க வேண்டி இறக்கிறான். இதுவே ஆரிய இனத்தவர் இராமனை மேனிலைப்படுத்த எடுத்த திட்டத்தின் வெற்றி. இது இராம நாடகப் பனுவலின் அரசியலின் வியாக்கியானிப்பாகும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் பின்கட்டமைப்புவாதச் சிந்தனையாளரான மிச்சல் பூக்கோவின் வரலாறு பற்றிய கருத்தினை பிரேம்குமார் குறிப்பிடுவது கவனத்திற்குரியது.

தன்னளவில் முக்கியத்துவம் உள்ள விடயம் என்று வரலாற்றில் எதுவும் இல்லை. ஒரு வரலாற்றாசிரியன் அவன் வாழும் காலத்தில் எவை முக்கியமானவையாக உள்ளனவோ அவற்றை அவன் வெளிப்படுத்துவான் ஒரு வரலாற்றாசிரியன் அவன் வாழும் காலத்தில் இடம்பெறும் நிகழ்ச்சிகள் அவன் எதை எழுதவேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்கின்றன... (Michel Foucault, cited பிரேம்குமார், 2021: 49).

இராவணன் பற்றிய மாற்றுக்கருத்துகள்

1. மாற்று இலக்கியங்கள்

ஆரியர் - தமிழர் சண்டையின் வெளிப்பாட்டில் இராவணனைக் கீழ்நிலைப்படுத்தி, அவன் அரசையும், நிலத்தையும், வீரத்தையும் சீரழிப்பதற்கும், இராவணனின் நற்பண்பை அழிப்பதற்கும் ஆரியர்களால் புனையப்பட்ட காவியமே இராமாயணம்.

இராவணன்மீது ஏற்படுத்திய இழி குணங்களையும், கொடுஞ்செயல்களையும் கழைத்தெறியவும் இராமன் செய்த தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டவும் புலவர் குழந்தை அவர்களால் படைக்கப்பட்ட நூலே இராவண காவியம்.

கம்பராமாயணத்தை உண்மையென நம்பி, கம்பர் கவிச்சுவையில் ஆழ்ந்து, இராவணன் முதலிய தமிழர் தலைவர்களை அரக்கர் எனவும், தமிழர்களாகிய தங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் யாதொரு தொடர்பும் இல்லையெனவுங்கண்டு, இராவணன் முதலியோர் தங்களுக்கு ஏதோ செய்ததாகத் தீங்கு செய்தனர் போலவும், தங்களுடைய தீராக் குலப்பகைவர் போலவும் எண்ணி, கம்பரைக் காட்டிலும் கடைப்பட்ட முறையில் காய்மொழி கூறிக்கடிவதும், தமிழர் குலப்பகைவனான ஆரியராமனைப் போற்றிப் புகழ்வதோடமையாது, கோயில்கட்டிக் கும்பிட்டு வருவதுமான தமிழ் மக்களது அறியாமையைப் போக்கி அறிவு கொடுத்தவைவேயாகும். (குழந்தை, 1946)

என்கின்றது இராவண காவியம். இது இராம நாடகம் இராவணனைக் கட்டமைத்ததன் கட்டமைப்பிற்கு மறுதாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. இராவண காவியம் இராமனைத் தலைகீழாக்குகின்றது. இதில், அரசர்கள் மன வலிமையுடன் வாழ்பவர்கள் என்பதும், மக்கள் மனதில் உண்மையை எடுத்துரைக்க வேண்டும் என்பதும் கூறப்படுகின்றது. இதனால், ஆரியரைப் போற்றுதல் இந்நூலில் இல்லை.

குறிப்பாக, குழந்தையின் இராவண காவியம் இராவணனைத் தமிழ் அரசன், சிறந்த வீரன் என்றும் சுட்டிக்காட்டி, இவ்வுலகில் அரசுக்கர் எனும் இனமே இல்லை என்றும் கூறப்படுகின்றது. அத்துடன், இந்நூல் ஆரியர் இராமனைத் தெய்வமாகவும் இராவணனைத் தீயவனாகவும் பயன்படுத்தியுள்ளதை எதிர்கின்றது. அறிஞர் அண்ணாத்துரை இராவண காவியம் பற்றிக் கூறும்பொழுது, “கலைப்போகர் முரசுதான்! இரண்டும் கற்பனைகளே முன்னது இராமனைத்தேவனாக! இஃது, இராவணனைத் தேவனாகவுமல்ல - தமிழனாக! அதாவது வீரனாகத் தந்துள்ளது” (1946) என அண்ணாத்துரை இராவண காவியத்திற்கு எழுதிய முன்னுரையில் சுட்டுகின்றார். இராமனுக்கு கவிதை மொழியையும், மேலுலகத்தையும் துணையாக்கி தெய்வ உருக்கொடுத்து அவனை நீதியானவன் எனக்கட்டமைக்க, அதற்கேற்ப இராவண காவியத்தில் இராவணன் கதாநாயகனாக வார்க்கப்படுகின்றான். ஆனால், இராவண காவியம் இராவணனைத் தெய்வமாகக் கட்டமைக்கவில்லை. இராவணனின் உருவத்தை படைக்கும் பொழுது இராமாயணம் கூறியதற்கு இணையாக ஒவ்வொரு இடத்திலும் இராவணனை நேர்நிலைப் பாத்திரமாகக் காட்டுகிறது. அரசர்கள் என்று ஒதுக்கியதை மறுத்து இராவணன் அரசர்களில்லை என்றும், ஆரியரால் சதிசெய்து கட்டமைக்கப்பட்டான் என்றும் கூறுவது சிந்தனைக்குரியது. இராவண காவியம் இராவணனது பராக்கிரமத்தைச் சித்திரித்தது. இராவண காவியம் தோன்றியது, அவன் பற்றிய போலிப்பொய்க் கூற்றுக்களை நீக்குவதற்கே என்பது புலனாகின்றது.

ஆனால், சில ஆய்வாளர்களிடம் ‘அசுரன்’ என்பதன் நியாயப்படுத்தலும் உண்டு. குடிப்பழக்கம் தொடர்பான கருத்தாக்கத்துடன் அசுரர் என்ற பெயர் இராவண தமிழர்களுக்குச் சுட்டப்படுவதாக ஒரு கருத்துண்டு. இராவணன் முதலிய தமிழர் குடிப்பழக்கமற்றவர்கள். சுரர் என்று அழைக்கப்படும் ஆரியர் கள்ளுண்போர் - குடிப்போர். அதற்கு எதிராகச் செயற்பட்ட தமிழர் அசுரர் எனப்பட்டனர். இராவணன் அறிவை மயக்கும் கள்ளுண்ணாதவன், குடிப்பதைத் தடுப்பவன், அறக்கொடியோன் என்பதனால் அசுரர் என்று குடிக்கும் சுரருக்கு எதிரான பெயர் பெற்றதாகக் கூறப்படுகின்றது. எனவே, அறம் வளர்த்தோரை மதுபானம் அருந்துவோராகச் சித்திரிக்கும் நிலை வெளிப்படுவதை அறியலாம்.

சி.மெளனகுருவால் எழுதப்பட்ட இராவணசன் நாடகத்தில் இராவணன் பாத்திரத்தின் கருத்தாக்கம் வித்தியாசமானது. இராம நாடகம் வேறு இராவணசன் வேறு. வால்மீகி இராமாயணத்தை மையப்படுத்தியது இராம நாடகம், கம்பராமாயணத்தை மையப்படுத்தியது இராவணசன் நாடகம். இதில், இராவணன் கதாப்பாத்திரம் துன்பியலாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இராவணசனில், இராவணன் துன்பியல் நாயகனாக (Tragic Hero) சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளான். கம்பர் படைத்த இராவணனே இராவணசனில் படைக்கப்பட்டுள்ளது. தான் செய்த பிழையினால்

தன் வீழ்ச்சியைத் தானே சந்திக்கின்ற நல்லவனே துன்பியல் நாயகன். இவ் எண்ணக்கருவிலேயே இராவணன் பாத்திரம் இவரால் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. இராவணன் வீரன் என்ற குணம் பிரதானப்படுத்தப்பட்டு, வீரத்திற்காகவே இலங்கையின் வீழ்ச்சியை ஏற்கும் தலைவன் (மௌனகுரு, 1998: 12) ஆகின்றான். இராம நாடகத்தைத் தர்க்கித்து, வியாக்கியானித்து தமிழர் பார்வையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளான் இராவணன். இதனை, வெவ்வேறு காலப்பகுதியில் வித்தியாசமான குணவியல்புகளுடன் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. 1960 ஆம் ஆண்டில் துன்பியல் நாயகனாகவும், பின் 2000 ஆம் ஆண்டிலும் வீரம் நிறைந்தவனாகவும், 2010 ஆம் ஆண்டில் மண்டோதரியை முன்னிலைப்படுத்தியதாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளான். இராம நாடகத்தில் வார்க்கப்பட்ட இராவணன் பாத்திரமும், இராவணசனில் வார்க்கப்பட்ட இராவணன் பாத்திரமும் ஒன்றுக்கொன்று எதிரானவை. ஆனால், இராவணசன் கம்பராமாயணத்தை மையப்படுத்தி உருவாகியதாக அதன் ஆசிரியர் குறிப்பிடுவதும், இராவணனை நியாயப்படுத்தும் மூலஇலக்கியமும் விவாதத்திற்குரியது. கம்பன் இராம பக்தனை தவிர இராவண பக்தன் இல்லை. அப்படியென்றால், கம்பன் இராவணனை மறம் வளர்க்கும் செயலைச் செய்தான் என்றும் கூறுகின்றது. மறம் வளர்க்கும் செயலை எதிர்க்கும் இராமனை நியாயவாதியாகக் கம்பர் படைப்பது அவரது இரட்டை மனப்பான்மையைக் காட்டுகின்றது. அவர் தமிழர். ஆனால், ஆரியச் சிந்தனையில் இராமாயணத்தைப் படைத்தமை வெளிப்படை. இதன் புரிதல் அவசியமானது. எனவே, “கண்டனக்காரர் நினைக்கின்ற நினைப்புப்படி கம்பன் இராவண பக்தன் அல்லன்; இராம பக்தனேயாவன்” (குழந்தை, 1946). கதைக்கருவின் விடயப்பொருள் ஒன்று பாத்திரவார்ப்பின் நாடகவியல் பாங்கும், குணவியல்பின் படைப்பும் வித்தியாசம்.

அறிஞர் அண்ணாத்துரை கம்பரின் இராவண பாத்திரப்படைப்பை எவ்வாறு அணுகியுள்ளார் என்பதை இராவண காவியம் பற்றிக் கூறும்பொழுது எடுத்துக்காட்டும் இடம் சிந்தனைக்குரியது.⁴ தமிழர் வாழ்வுக்காகவும், அதன் பண்பாட்டுப் பேணுகைக்காகவும் தனித்துப் போரிட்டவன் இராவணன் எனும் கருத்தாக்கமும் வெளிப்படுகின்றது.

திராவிடர் முன்னேற்றக்கழகம் தமிழ் இலக்கியங்களை நாடகப் பனுவலாக்கம் செய்யும்போது ஆரியர்களின் மேலாதிக்கக் கருத்தாக்கத்தை உடைத்து, ஆரிய மனப்பாங்குடன் வாழும் தமிழர்களைக் கட்டுடைத்து வெளிப்படுத்தினர். இதனால்தான் பாரதிதாசன் “இரணியன் அல்லது இணையற்ற வீரன்” எனும் நாடகத்தை இரணியனை மையப்படுத்தி எழுதினார். இதில், பிரகலாதனை கிருஷ்ண பக்தனாகக் காட்டும் செயற்பாட்டில் ஆரியர்களின் பெண்கள், மதத்

⁴ ஒரு நாட்டை ஆண்ட அரசனை ஏன் கம்பர் கடவுளாக்கினார்? அதே சமயத்தில் இராமனைப் போலவே ஒரு நாட்டை ஆண்ட இராவணனை மக்கள் வெறுத்து இகழும் முறையில் ஏன் இராட்சதனாக்கினார்? இராமன் கடவுளாக ஆக்கப்பட்டதற்கு அவன்பால் காணப்பட்ட நற்குணங்கள் யாவை? இராவணன் இராட்சதனாக்கப்பட்டதற்கு இவன்பால் காணப்பட்ட தீயகுணங்கள் யாவை? (Tamilbooks, 2020)

தலைவர்கள் செயற்பட்டு முளைச்சலவை செய்து 'ஸ்ரீ ராம்' எனும் நாமத்தை உச்சரிக்க பெரும் திட்டம்தீட்டி, இரணியனான தனது தந்தைக்கு எதிராக மகனையே மாற்றுவதற்குக் கட்டமைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறே, எம்.ஆர்.இராதா இராமாயணத்தை 'கீமாயணம்' என இராவணனைத் தலைவனாகக் கொண்டு எழுதினார். அத்துடன் பெரியார், அறிஞர் அண்ணாத்துரை, கலைஞர் கருணாநிதி ஆகியோர் இராவணனைத் தமிழ் தலைவராக வாழ்த்தி சமஸ்கிருதத்திற்கு எதிராக முன்வைத்த விவாதங்களும், வியாக்கியானங்களும் எடுத்துக்காட்டத்தக்கன. முன்னர் கூறியதன்படி, புலவர் குழந்தை அவர்கள் எழுதிய இராவண காவியமும் இங்கு எடுத்துக்காட்டத்தக்கது. அத்துடன் இராமர் பாலம் உண்டு என்பதான ஆய்வுகளும் தொடர்கின்றன.

2. வரலாற்றில் இராவணன் உயர்ந்தவனாகப் பார்க்கப்படும்முறை

இராமாயணத்தை இலக்கியச் சுவைக்காகப் படைத்த வால்மீகி தமது பண்பாடு, சாதிய உயர்குணம், அரச ஆதிக்கங்கள், இன முரண் ஆகியவற்றை மனதில் எண்ணி அக்காலத்தில் தாம் பிழைப்பதற்காக 'இராமனை' மேனிலையாக்கி படைத்து, அதனைச் சமூகத்தில் நிலைநிறுத்த வைத்துள்ளது. இதனை இராவண வரலாற்று மூலங்களும், தொல்லியல் சான்றுகளும், இராவண காவியத்தின் படைப்பு முறையும், பண்பாட்டிலும் வாழ்வியலிலும் அடையாளப்படுத்தும் தன்மையும் மாற்றுகின்றது. இலக்கியத்தில் இராவணன் கற்பனையுடன் படைக்கப்பட்டான் என்றாலும், இலங்கையில் தமிழ், சிங்கள மக்கள் தங்கள் வரலாற்றுடன் இணைப்பது கவனத்திற்குரியது. வரலாற்றுடன் இணைக்கும்போது வாய்மொழிக் கதைகளும், பண்பாட்டு ஆதாரங்களும் கையாளப்படுகின்றன. இதனூடாக இராவண பாத்திரம் தரப்படும்முறை வித்தியாசமானது. இராவணன் வரலாற்றுத் தலைவனாக்கப்படுகின்றான்.

அ) தமிழ்த் தரப்பினரிடம் இராவண பாத்திரம்

தமிழர்கள் இலங்கையில் செல்வச்செழிப்புடனும், எல்லா உயிர்களிடமும் அன்புகூர்ந்தும் ஆட்சிசெய்துள்ளனர். இராவணன் தமிழ்க் கடவுளான சிவனை வணங்கித் தவமிருந்து, இயற்கையையும் இணைந்து வாழ்ந்துள்ளான். இவனது ஆட்சியில் மருத்துவமும், இயற்பியலும் தொழிநுட்ப அறிவுளும் வளம்பெற்றன. இராவணனின் ஆட்சிக் காலம் வீரமும், எதிரிகளை அடக்கும் போர் உத்திகளும், நல்லெண்ணமும் நிறைந்தது. இந்த நல்லாட்சியை வரலாறும், இலக்கியமும் கூறுகின்றது. இந்நல்லாட்சிக்கு உடன்பாடில்லாத ஆரிய இனம், தமிழ் இனத்தைத் திட்டமிட்டுப் படையெடுத்து ஆக்கிரமித்துள்ளது. இதற்காகத் தமது பண்பாட்டைப் பரவலாக்கி இராவணனைக் கீழ்நிலைப்படுத்துவது கவனத்திற்குரியது. இதனால், இலக்கியத்தில் இராம - இராவண யுத்தம் புனையப்பட்டுள்ளதாக அறியமுடிகின்றது. இதனையே தமிழரான கம்பரும், ஆரியரான இராமனைத் தெய்வமாக, தமிழ் மன்னனான இராவணனை அரக்கனாகக் கற்பனையில் சித்திரித்து இராமாயணத்தைப் படைத்துள்ளார். இப்படைப்பு மாற்றுக் கருத்துக்களை முன்னிலைப்படுத்தாது, விளிம்புநிலைப் பாத்திரங்களை மையப்படுத்தாது, அறிவின் அதிகாரத்தை எதிர்க்காது, அதிகார மையத்தை உடைக்காது, வாய்மொழிக் கதைகளை வரலாற்று ஆதாரங்களாக எடுத்தாளாது உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இராமாயணம் பெருங்கதையாடல் கட்டமைப்பாகும்.

பெருங்கதையாடல்களைத் தவிர்த்து, மரபார்ந்து வரக்கூடிய புராணக்கதைகள், நாட்டுப்புறப் பழமொழிகள், நம்பிக்கைகள்தான் ஒரு சமூகத்தின் அழகுணர்ச்சியை நிர்ணயிக்கும் அளவுகோல்கள் (பஞ்சாங்கம், 2011: 205). இதனால், மனிதர்கள் தங்கள் வாயினால் பேசுகின்ற பேச்சே ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான போராகக் கருதப்படும் சூழல் உருவாகும். எனவே, வாய்மொழி ஆதாரங்களும், பழங்கால வரலாற்றுப் பதிவுகளும் பெருங்கதையாடல்களைக் கட்டவிழ்க்கவல்லவையே.

எனவே, இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் 2009 களின் பின் இராவணனை இணையற்ற தலைவனாக காட்டும், போற்றும் அடையாளப்படுத்தும் நிலை உருவாகியது. இராவணன் பற்றிய பழங்கால வரலாற்றுப் பதிவுகள் இருந்தலும், சமகால அணுகுமுறையே எடுத்தாளப்படுகின்றன. தமிழர்களால் தமக்கு ஒரு தலைவன் வேண்டுமென்ற மனப்பாங்கில் இது உருவாகியுள்ளது. இங்கு வரலாற்றினூடாக இராவணன் எல்லோருக்குமான 'தமிழ்த் தலைவராக' அடையாளப்படும் மனப்பாக்கின் அரசியல் கவனத்திற்குரியது.⁵

கோயில் தலங்களுடன் இராவணனை இணைப்பதை திருக்கோணேச்சரர் கோயிலிலுள்ள 'இராவணன் வெட்டு' எனும் கருத்தாக்கத்தின் தொன்மப் படிமம் பற்றி திரிகோணாசல புராணம் எனும் நூலினூடாக அணுகலாம் (கோணேஸ்வரர், 1997). திருக்கோணேச்சர முர்த்தியின் சிறப்பை மேம்படுத்த இராவணன் இணைக்கப்பட்டுள்ளான். இராவணன் தன்னுடைய அம்மாவுக்காக மலையைத் துணிவோடு வெட்டியதாகவும், அதனை அவரது அம்மாவிடம் கொடுப்பதற்குத் தூக்கும்பொழுது மாதுமையாள் சிவனுக்கு அருகிலிருந்து இடம்சாய்ந்து விழப்போக சிவபெருமான் தாங்கிப் பிடித்த பின்னர் என்ன நாடந்தது எனப் பார்த்தபொழுது,

⁵ குறிப்பாக, யுத்தம் இலங்கையில் மௌனித்தபின் தமிழ் இளைஞர்கள் மத்தியில் இராவணனை தமது தலைவர் எனும் மனப்பாங்கு வலுவாகியது. அதன் உருவாக்கத்தில் வாழவும் முற்படுகின்றனர். இராவணன் வெளிப்படையாகக் கூறக்கூடிய தலைவர். இதனால், அவரைத் தமது வாழ்வியலுடன் இணைக்கின்ற அரசிலும், திட்டமிடலும் மேலேழுந்தது. சமகாலத்தில், இக்கருத்தியல் விரிவாகுவதும், பரவலாகுவதும் நிலைகொண்டுள்ளது.

எடுத்துக்காட்டாக, மட்டக்களப்பில் படப்பிடிப்பகம் ஒன்றிற்கு, "இராவணா ஸ்ரூடியோ" எனச் சூட்டப்பட்டுள்ளது. இராவணனின் ஓவியமும் அவர்களது ஸ்ரூடியோவின் சுவரில் வரையப்பட்டுள்ளது. இராவணனின் தலைமைத்துவப் பற்றுதலும், அவது அரச ஆளுமைகளும், தொழிநுட்ப அறிவும் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. இந்த ஸ்ரூடியோவின் உரிமையாளர் குறிப்பிடுவது கவனத்திற்குரியது. "நான்கு வருசமாக இதனை வைத்து இயக்குகின்றோம். இராவணன் என்றால் நீண்டகாலமாக எங்களுக்கு விருப்பம் இருந்தது. அவர் பற்றிய கெட்டபெயரை மாற்றுவதற்கு ஆத்மார்த்தமாகச் செயற்பட்டோம். தமிழ் அரசனைப் பிழையான முறையில் சித்திரிக்கின்றார்கள் என்பதாயேலேயே அந்தப் பெயரைத் தெரிவுசெய்து மக்கள் மத்தியில் மாற்றத்தைக் கொண்டுவரச் செயற்பட்டோம். அவரை ஒரு முன்மாதிரியாக வைத்திருக்கத் திட்டமிட்டுச் செயற்பட்டோம். அவரது நல்லவிடயம் தமிழ் மக்களுக்குத் தெரியாது. எனது நண்பர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து நிறைய வாசிப்போம். எங்களுக்குள் பகிர்வோம். உரையாடுவோம். எங்களுக்குள் அவர் பேசுபொருளாக இருப்பார். நாங்கள் உரையாடும் பொழுதும், கருத்தியல்ரீதியாகச் செயற்படுத்தும் பொழுதும் அவர் இருப்பார். ஒரு மூத்த தலைவர் அவர்" (சுதர்சன் 2021) எனக்குறிப்பிட்டார்.

இராவணன் கடலுக்குள் நின்று மலையை வெட்டித் தூக்குவது தெரிகின்றது. இதனால், இராவணனின் ஆணவத்தை அடக்குவதற்காக சிவபெருமான் இராவணனின் தலைக்குமேல் பாதத்தை வைத்தும் கடலுக்குள் அமிழ்த்திய பொழுது துயரமுற்று, அதிலிருந்து மீளுவதற்கு யாழ் வாசித்துச் சிவபெருமானிடம் அருள்பெற்றதாகக் கூறப்படுகின்றது. இறைவனை வணங்கும் பக்குவமும், அம்மாவுக்காக எதுவும் செய்யத் துணியும் ஆற்றலும் கூறப்படுகின்றது.

இன்னுமொரு இடத்தில், திருக்கோணேச்சரப் பெருமையைக் கூறுவதற்கு இராவணனை ‘அரக்கன்’ எனவும், இவனை இராமன் அழித்தாகவும், இராமன் தனது பிரம்மகத்தி தோசத்தை நீக்குவதற்கு திருக்கோணேச்சர் கோயிலுக்குச்சென்று பாவநாசத்தில் தீர்த்தமாடி அத்தோசத்தை நீக்கி சிவனிடம் அருள்பெற்றதாகவும் கூறப்படுகின்றது. திருக்கோணேச்சரத்தின் மூர்த்தியின் சிறப்புக்காக இராவணனும், இராமனும் பயன்படுத்துவது தெளிவாகின்றது. “தீய அரக்கனும் தனது, பொன் தேர் மிசைச் சென்று...” (11) எனும் பதிகம் சுட்டுகின்றது. இவையெல்லாம் வழமையான இராமாயணத் தொன்மத்துடன் எடுத்து ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இலக்கியத்தில் வரலாற்று ஓட்டம் கவனிக்கப்படவில்லை.

காலனியக் கல்வியினூடாகச் சிந்தனையில் மாற்றம்பெற்ற உள்ளூர் மக்களைத் தம் புகழ் பாடவைத்ததுபோல், உள்ளூர் காலனியமான ஆரியமயமாக்கம் தம் கதைகளை இலக்கியமாக்கி, உள்ளூர் நாடக மரபுகளில் ஆரிய மனப்பாங்குடையவர்கள் ஊடாக எழுதி நிகழ்த்தவைக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, இது உள் நாட்டவரின் காலனிய மனப்பாங்கை ஒத்தது. பின் காலனியவாதியான பிரான்ஸ் :பனான் குறிப்பிடும் ‘கருப்புத் தோலும் வெள்ளை முகமுடியும்’ எனும் எண்ணக்கருவோடு ஒத்தது. (முத்துமோகன், 2017: 153). இவ்வெளிப்பாட்டிலேயே, இராமாயணம் இராம நாடக கீர்த்தனையாக எழுதப்பட்டு, பின் அதனைத்தழுவிய ‘இராம நாடகம்’, ‘வாலிவதை’, ‘தசக்கிரீவன்’ என வடமோடிக் கூத்துக்களாகவும், தமிழ் நாட்டில் ‘ராவண சம்மார நாடகம்’, ‘ஸ்ரீராமர் பட்டாபிஷேகம் நாடகம்’, ‘ராமர் வைகுந்தம் நாடகம்’, ‘சீதாதேவி காளியம்மாள் சண்டை நாடகம்’ எனத் தெருக்கூத்துக்களாகவும் எழுதி ஆற்றுகை செய்யப்பட்டு, அதனூடாக மக்களின் சிந்தனையில் இராவணன் பாத்திரம் எதிர்நிலையாகப் பதித்து விரிவாக்கப்படுகின்றது. இங்கு, இராவணனின் நியாயம் முன்னிலைப் படுத்தப்படவில்லை.

ஆ) சிங்களத் தரப்பினரிடம் இராவண பாத்திரம்

சிங்களவர்களும் இராவணனைக் கொண்டாடுவது சமகாலத்தில் விரிவாகியுள்ளது. சிங்களவர் இராவணனைச் சில சமஸ்கிருதக் கூறுகளுடன் இணைத்து கட்டமைத்துள்ளமையும் கவனத்திற்குரியது. இராவணனைத் தமிழருக்கு எதிராக்குவதும் சிங்களவருக்கே இராவணனை உரித்துடையவனாக்குவதும் கட்டமைக்கப்படுகின்றது. இக்கட்டமைப்பு ஆரியரின் மற்றுமொரு மனப்பாங்கின் வெளிப்படையாக உள்ளது. இலங்கையில் சிங்கள மக்கள் தமது மூதாதையரைத் தேடும்போது இராவணனைச் சேர்ந்துக்கொள்கின்றனர். இவ்வாறு சேர்த்துக்கொள்வதன் சமூக பண்பாட்டு அரசியலும், உள் நிலை பற்றிய புரிதலும் அவசியம். மிக அண்மைக்காலமாக, பெரும்பான்மை இனத்தவன் இராவணன் எனும் முடிவைத்தரப் பிரயத்தனம் எடுக்கும் அரசியல்

அறிதலுக்குரியது. இது சிறுபான்மை - பெரும்பான்மை மக்களிடம் இழையோடிப்போயுள்ள கருத்துருவாக்கங்களாகும். சிங்களவரின் ஆரம்ப வரலாற்றைத்தேட இராவணனைத் தமது பூர்வீகக் குடியாக்குகின்றனர். இதனை நோக்கும்பொழுது, இரு இனங்களுக்கும் ஒரே தலைவன் இராவணன் என்பதையும் முன்னிறுத்துகின்றது.

இராவணன் இலங்கையை ஆட்சிசெய்த தமிழ் அரசன் என இலக்கியங்களும், வரலாற்றுப் பதிவுகளும், தொன்மங்களும் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கும் பொழுது, சிங்கள மக்கள் இவ்வாறான உரிமத்தைக் கூறும்நிலைமை மேனிலையாக்கப்படுகின்றது. தமிழர் மத்தியில் சிவபக்தன், தவம் செய்யும் ஞானம் படைத்தவன், வீரன், போர் உத்தியுடைய வல்லமை படைத்தவன், இயற்பியல், சாஸ்திரவியல் தேர்ச்சி பெற்றவன், அசுரன் என அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளான். ஆசியா முழுவதும் இலங்கைப் பட்டினத்தைச் செம்மையாக ஆட்சி செய்த தமிழ் அரசன் இராவணன் எனும் பதிவுகள் பல உள்ளன. இவ்வாறு இருக்கும்போது சிங்கள மக்கள் இராவணனை தமது மூதாதையர் எனும் கொள்கையை முன்வைக்கின்றனர். தமது மூத்த குலம் எனும் கருத்தியலை வெளிப்படுத்துகின்றனர். இது பௌத்த இராமாயணம் ஒன்றை உருவாக்கும் குரலாக அமைகின்றது.

இராவணனைச் சிங்களவரின் மூதாதையராகக் கருதும் மரபைச் சிங்களத் திரைப்படங்கள், தொலைக்காட்சி நாடகங்கள், சுற்றுலாத்தலங்கள் ஆகியன மேலும் வெளிப்படுத்துகின்றன. அத்துடன், மிக அண்மைக்காலத்தில் பௌத்த பிக்குகளின் கருத்துக்களும் இராவணன் பற்றியதாகவே உள்ளன. பௌத்தர்களும், அதன் அரசும் இந்நம்பிக்கையிலேயே இராவணனை ஆழமாகத் தேடுகின்றனர். இதனால், சிங்களவர்கள் மத்தியில் இராவணன் கடவுளாகப் பார்க்கப்பட்டு, வழிபடும் நிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளான். இலங்கை பன்னிப்பிட்டியவில் அமைந்துள்ள சிறி தெவ்றம் மகா விகாரையில் இராவணனுக்கு வருடத்திற்கு இரண்டு சடங்கு நிகழ்வுகள் நடக்கின்றன. பெரகராவில் மகா இராவணனாகப் போற்றி வணங்கக் காரணம் அவன் ஒரு போர் வீரனாக, நோயைக் குணப்படுத்தும் தெய்வமாகக் கருதுவதாலேயே ஆகும்.

அதுமட்டுமன்றி, இராவணனின் பெயரில் அமைப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டு, அவனைத் தமக்கான அடையாளமாக ஆக்கும்போக்கு இடம்பெறுவதையும் நோக்கலாம். சிங்கள மக்களின் மூத்த அரசனாக இராவணனை அடையாளப்படுத்தி, ராசவாலிய, ராவணவாலிய ஆகிய அமைப்புக்கள் செயற்படுகின்றன. சமகால இன முரண்பாட்டு அரசியல் செயற்பாட்டில் இராவணன் ஒரு முக்கிய அடையாளமாக ஆக்கப்படும் போக்காகத் தெரிகின்றது.⁶ புத்தபெருமானுக்கு முற்பட்ட பௌத்தன் இராவணன். புத்தபெருமானுக்கு முன்னரே புத்தர் ஓதிய தத்துவங்களை இராவணன் தந்துள்ளான். ஆகவே, இராவணன் பௌத்தன் ஆக சிங்கள மக்கள் மத்தியில் ஆக்கப்பட்டுள்ளான்.⁷

⁶ Ancient Sinhala works like Rajavaliya and Ravanavaliya identify Ravana as a Sinkala king and Extol as a Great one (Balachandran, 2007).

⁷ இராவணன் காலத்து மிகவும் பழமையான சுரங்கப்பாதை 20.11.2012 ஹெல்ல வெள்ளவாய பிரதேசத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது எனப் பௌத்த பிக்கு ஒரு குகையைக் காட்டிக் கூறியமை சமகால இன அடையாளத்

எனவே, சிங்கள இலக்கியங்கள், நாடகங்கள், சினிமா, எழுத்துப் பனுவல், பண்பாட்டு உள்ளடக்கம் ஆகியவற்றினூடாக இராவணன் கதாநாயகனாக ஆக்கப்பட்டுள்ளமையின் சமூக அரசியல் முக்கியமானது. புராதன நவீன ஐதீகங்கள் இராவணனை மீளமீள மேலேழ்ச் செய்கின்றன. இராவணனைத் தேசியவாதத்துடன் (Nationalism) இணைத்துப் பரவலாக்க புதியதாராளவாத (Neoliberalism) கொள்கைகளின் கருத்தாக்கங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன.

நிலத்தோற்றங்களிலும் இராவணன் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளான். ‘இராவணா எல்லே’ (Ravana Ella) பதுளைப் பிரதேசத்தில் உள்ள மலைகள், குகைகள், நீர்வீழ்ச்சிகள் நிறைந்த வெளியாகும். இங்கு இராவணனுக்குப் பண்டையக் கோயில் (Ravana Ella Ancient Temple) இருக்கின்றது. இங்குள்ள குகையில் இராவணன் இயற்கையுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்தான். இதனாலேயே, இயற்கையால் சூழப்பட்ட மலையும், நீர்வீழ்ச்சியும் நிறைந்த வெளிக்கு இராவணனின் பெயரைச் சூட்டி இப்பிரதேச மக்கள் அழைக்கின்றனர். சுற்றுலாத் தலமாக்கி அனைவரும் வரக்கூடிய இடமாகவும் திறத்துவிடப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் ‘சிவில் விமான சேவை அதிகார சபை’ இலங்கையின் விமான வரலாறு பற்றி ஆய்வுசெய்து “இராவண மன்னன் மற்றும் விமான ஆதிபத்தியத்தில் நாம் இழந்த மரபு” எனும் தலைப்பில் பல தேடல்கள் மேலேழுந்தன. இராவண விமானப் பயிற்சி நிலையமும், கற்கை நெறியும் களனியில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. பழங்காலத்தில் இராவணனின் மயில் வடிவிலான ‘புஷ்பக விமானம்’ இலங்கையில் பயன்படுத்தப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது.⁸ அத்துடன், பாரம்பரிய சிங்கள நாட்டுப்புறக் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, 1921 ஆம் ஆண்டில் U.D. Johnnes Appuhami’s என்பவர் வாய்மொழிக் கதையை வைத்து எழுதிய கவிதை நூலான *The Story of the Wooden Peacock* எனும் நூலின் அட்டைப் படத்தில் இந்த விளம்பரம் உள்ளது.⁹ இதனையே சிக்காக்கோ பல்கலைக்கழகத்தின் CAORC NEH நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் ஆய்வாளர் Justin Henry “Ravana’s Mechanical Flying Peacock” எனும் தனது கட்டுரையில், “appearance in the 21st century as a cultural hero among some Sinhala Buddhists” (Henry 2019)

தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கானதாக உள்ளது. நக்கீரன் எனும் வலைத்தளத்தில் 17.10.2019 அன்று வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

⁸ சிவில் விமான ஆய்வின் தொடர்ச்சியாக, இணையத் தளத்திலும், பத்திரிகையிலும் 2020 யூலை 28 ஆம் திகதி அன்று இதற்கான விளம்பரம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இவ்விளம்பரம் “You are invited to assist in the urgent matter of collecting evidence on King Ravana of Lanka’s aviation heritage. It is a lost heritage that deserves to be resurrected. See notice above. As you may know Ravana feature in the epic Ramayana believed to have been written 5000 years ago. Important matters deserve serious consideration. Therefore I decided to make a specification for the type a data that would be required for a research” (Colombotelegraph 2020) என அமைந்திருந்தது. இது தொடர்பான தகவல் 2020 யூலை 31 க்கு முன்னர் தரவேண்டும் எனத் தொலைபேசி இலக்கமும், மின்னஞ்சல் முகவரியும் இடப்பட்டிருந்தன. இதில், தகவல் தருவோருக்குச் சன்மானமும் வழங்கப்படும் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது (ravanaaviation 2017).

⁹ 1921 cover illustration of U.D. Johannes Appuhami’s poem, “The Story of the Wooden Peacock,” based on a traditional Sinhala folktale.

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். 21 ஆம் நூற்றாண்டில் சில சிங்களப் பெளத்தர்களிடையே கலாசாரக் கதாநாயகனாக (Cultural Hero) இராவணன் தோன்றினான். புஷ்பம் எனும் சமஸ்கிருதச் சொல் பூ என்பதாகச் சுட்டப்படுகின்றது. எனவே, பூவடிவிலான விமானம் எனவும் ஆராயப்பட்டுள்ளது¹⁰.

இது இராவணனைத் தனது மூதாதயராக்கி, சிங்களவர்களே இலங்கையிலும் உலகத்திலும் விமானம் தயாரிப்பதில் திறமையானவர்கள் எனக்கூறுவது பற்றிய கருத்துக்கள் வெளிப்படுகின்றன. இதனூடாகப் பெரும்பான்மை இனம் இராவணனைத் தனதாக்கிக்கொள்ளும், தனது முப்பாட்டனாக்கிக்கொள்ளும் பண்பாட்டு வரலாற்று அரசியலின் உருவாக்கம் வெளிப்படுகின்றது. அவர்களின் கொண்டாட்டம் தமிழருக்கும் இராவணனுக்கும் தொடர்பில்லை என்பதைக் கட்டமைக்கின்றது. சிங்கள மக்களே இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகள் என்பதைக் காட்டுவதற்கு விஜயனுக்கு முற்பட்ட வரலாற்றை உருவாக்குவது இதனூடாக வலுவாகின்றது. இது ஏனைய இனத்தவர்கள் வந்தேறு குடிகள் எனும் கட்டமைப்பின் மனநிலையையும் ஊட்டுகின்றது. விஜயனுடைய வருகைக்குமுன் சிங்கள வரலாற்றைக்காட்டுவதற்கு இராவண வரலாற்றுடன் தம்மை இணைத்துப் பார்க்கும் மதிநுட்பமாக உள்ளது. சமூகங்கள் வரலாற்றைப் புனைவதும், இணைப்பதும், செருகுவதும் காலத்திற்குக் காலம் இருந்துவரும் படிப்பினைகள். சிங்களவர்கள் இராவணனை நாயகனாகப் பார்க்கும் போக்கு விரிவாகின்றது. கற்பனைக் கதை வரலாற்றில் இணைக்கப்படுகிறது.

அத்துடன், இராவணனின் வழித்தோன்றல் நாங்கள்தான் எனும் கருத்தியலோடு, உரிமை கொண்டாடும் சிங்களக் கிராமங்களும் உண்டு. சிகிரியா ஓவியத்தில் உள்ள பெண் இராவணனின் மனைவியான மண்டோதரியும், அவள் பரிவாரங்களும் எனும் நம்பிக்கையும், இராவணன் வந்து விமானத்தில் இறங்குமிடம் சிகிரியாக் குன்றின் மேற்புறத்தில் உள்ளது என்றும் இப்பிரதேச மக்கள் கூறுவதாக அறிய முடிகின்றது (nkkeran.com, 2020). இதுதொடர்பான கதைப் பாடல்களும் இங்கு பயில்நிலையில் உள்ளன. “சிகிரியா பாறையின் ஏரியைக் கட்டியவர் யார்? சிகிரியா ஓவியத்தை வரைந்தவர் யார்? சிகிரியாவைத் தோற்றுவித்தவர் யார்?” எனும் மூன்று வினாக்களுக்கும் ஒரே விடை இராவணன் என அப்பாடலில் வருகின்றது. இராவணன் “பாறையில் ஏரியைக் கட்டினார். அவர் சிகிரியாப் பாறையில் ஓவியம் வரைந்தார். சிகிரியா ஓவியத்தில் மண்டோதரி வியப்பூட்டுகின்றாள். இம்மூன்று கேள்விகளுக்கும் விடை தீர்த்தேன் நான்” (nkkeran.com 2020). என்று அந்தப் பாடல் முடிவடைகின்றது. இது இராவணனின் கலை ஆளுமையையும் காட்டுகின்றது. இவனால் ஓவியம் வரைந்த பெருமையும் சுட்டப்படுகின்றது.

இராவணனை வெவ்வேறு தோற்றத்துடன் சிங்களத் தொலைக்காட்சி நாடகங்கள், உள்ளூர்ப் பாடல்கள், சினிமாக்கள், ஆய்வு நூல்கள், கதைகள், கதைப்பாடல்கள், கோயில் வழிபாடுகள் என்பன பாத்திரமாக்குகின்றன. இதில் தமிழர்கள் ஓரங்கட்டப்பட்டு, இராவணன் சிங்கள இனத்தில் ‘ஹெல’ இனத் தலைவன் என்னும், இராவணனின் வழித்தோன்றல் குவேனி என்றும்

¹⁰ புஷ்பக வாகனம் “An aircraft shaped like a flower” (Hari & Hema Hari 2010: 11) எனும் வடிவில் உள்ளதாக D. K. Hari and D. K Hema Hari ஆகியோர் கூறுகின்றனர்.

அழுத்தப்படும் மரபுமுண்டு. இலங்கையில் வாழும் தமிழ், சிங்கள மக்கள் இராவணனின் வழித்தோன்றல் எனும் கருத்தாக்கம் இரு இனத்திற்கு ஒரு தலைவன் என்பதைச் சுட்டுகின்றது. விஸ்ரவ (விஸ்ரவர்) முனிவருக்கும் கைகேசிக்கும் மகனாகப் பிறந்தவன் இராவணன். விஸ்ரவ முனியின் தந்தையின் பெயர் புலஸ்தியர். இது வான்மீகி இராமாண உத்தரகாண்டத்தில் உள்ளது. இலங்கையில் பொலநறுவையில் உள்ள 'புலஸ்திபுர' எனும் ஊரின் பெயர் இராவணனின் அப்பப்பாவின் பெயரான புலஸ்தியருடன் இணைகின்றது. எனவே, பொலநறுவைப் பூர்வீகம் இராவண வம்சத்துடன் இணைக்கப்படுகின்றது. இது மக்கள் தங்களது சிந்தனையை விரிவுபடுத்த வரலாறுகளை உருவாக்கும்போக்கைக் காட்டுகின்றது. இதனால், தமது இருப்புக்கு ஆதாரமாக, தமது அடையாளத்திற்குத் துணையாகத் தொன்மங்களைப் பயன்படுத்துவது மேனிலையடைகின்றது.

இலங்கைச் சிங்கள மக்களிடம் உயர்வாகக் கருதப்படும் இராவணனே இராமாயணத்தை மையப்படுத்தி எழுதிய இராமநாடகத்தில் வில்லனாக ஆரியர்களால் ஆக்கப்பட்டுள்ளான்.

முடிவுரை

ஆரியர்கள் தம் மரவுவழிபாட்டையும், தம் இனத்தின் அடையாளத்தையும் மேனிலைப்படுத்தி இலக்கியப் படைப்புகளினூடாகத் திட்டமிட்டு வால்மீகி இராமாயணத்தில் பதிவு செய்துள்ளார்கள். தமிழிலும் அதன் கற்றல் பின்புலத்திலும் நாடகப் பாரம்பரியத்திலும் அப்படியே ஆரிய மனப்பாங்குடன் செயற்படும் உள்ளூர்ப் புலவர்களால் பதிவாக்கி அது பரவலாக்கப்பட்டுள்ளது. இராம நாடகம், இராம நாடக கீர்த்தனை மையம் நின்று உருவாக்கப்பட்டமை புலனாகின்றது. மக்கள் அரங்கான கூத்தில், இதன் பரவலாக்கம் அதிகமாகியது. இராவணன் அசுரன், பெண்மீது ஆசை கொண்டவன், அநீதியுடையவன் இத்தீய குணங்களை உடைய அசுரனை அழித்த தேவர் இராமர் எனும் கட்டமைப்பைக் கூத்துப் பணுவல் வடிவமாக்கி, சாதாரண மக்கள் மத்தியில் பரவலாக்கி, வாழ்வியலிலும், பண்பாட்டு வெளியிலும், மத நடைமுறையிலும் அழுத்தமாக உட்புகுத்தி தமிழர்களிடம் சிந்தனையில் இருந்து மாற்ற முடியாத ஒன்றாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. ஆரிய - திராவிட மோதல்தான் இராமாயணம் எனக் கட்டவிழ்த்து படைக்கப்பட்டதே இராவண காவியம். இது இராவணனைச் சிவபக்தனாக, வீரனாக, இராமனுக்கு நிகரானவனாக, இலங்கைத் தமிழ் அரசனாகக் காட்டுகின்றது. சமகாலத்தில் தமிழ் இளைஞர்கள் தேசியத் தலைவராக இராவணனை அடையாளப்படுத்துவதும் மனப்பாங்கும் உள்ளது. இவ்வாறு இருக்க சிங்களவர்கள் தம்பூர்வீகத்தை இராவணனுடன் இணைத்துக் கொண்டாடும் போக்கும் வலுப்பெற்றுள்ளது. இராவணனைத் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தி தமது பண்பாட்டு வெளியிலும் வாழ்வியலிலும் அறிவியலிலும் மேனிலைப்படுத்தும் போக்கும் வலுப்பெற்றுள்ளது. இவ்வாறு இராவணன் அரக்கன், அரக்கனல்ல வீரன், தெய்வம், மருத்துவன் எனும் பாத்திரவார்ப்புகளில் வெவ்வேறு சமூக பண்பாட்டு அடையாள அரசியலால் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளான். எனவே, திராவிடரும் தமிழர் தர்ப்பும் இராவணன் அசுரனல்ல வீரன், இலங்கையின் தமிழ் அரசன், தமிழ் வீரத்தையும் பலத்தையும் உடைக்க இராமாயணத்தைக் கற்பனைசெய்து உருவாக்கியுள்ளார்கள் எனக் கூறப்படுகின்றது. சிங்கள மக்கள் மத்தியில் தெய்வமாக, அரசனாக, விமானியாக, வீரனாக, மூத்த குடியாக பாத்திரமாக்கப்பட்டுள்ளான். கற்பனை அல்லது உண்மை, பொய் அல்லது சரி என்பதற்கு அப்பால் இராவணன் பல

பாத்திரங்களாக புராணங்கள் வாயிலாகவும் வரலாற்று வாயிலாகவும் ஆக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

References

1. Aram Palagipar (2020). *Poi Sollathirkal Thamilar kale*, viewed 10.07.2021, <https://www.youtube.com/watch?v=Gr52r8RTiPE&feature=youtu.be>.
2. Balachandran, PK (2020). Who is ravana a historical review, viewed 25 January 2022, <https://nakkeran.com>.
3. Blackburn, Stuart H (1997). *Rama Stories and Shadow Puppets: Kampan's Ramayana in Performance*, Delhi, Oxford University Press.
4. Gnasampanthan, S.A (2006). *Ravanan Madsiyum Vilsiyum*, Kankai Book shop, Chennai.
5. Hari, D.K and D. K Hema Hari, D.K (2010). *Ramayana in Lanka*, Sri Publications Trust.
6. Henry, J (2017-18). Ravanas-mechanical-flying-peacock, viewed 18 August 2021, <https://www.caorc.org>.
7. Kanthaiya, V.S. (1969). (ed) *Rama Naadgam Vadamoodi Kooththu*, Regional Art Society of Batticaloa, Sri Lanka.
8. Kathirkamanathan, P. (2021). Personal communication, 15 July.
9. Kulanthai (1946). *Ravana Kaviyam*, Jothi publish, Madurai, India.
10. Koneswerar (1997). *Thitikonasala Puranam*, Inthu Samaya Kalasara Aluvkai Thinaikkalam, Colombo.
11. Nadarasan, T.S, Ramasami, A. (1998). *Pinnai Navinathuvam – Kodpadum Tamil Sulalkaum*, Vidiyal Publication, Koyamputhur.
12. Maunaguru, S (1998). *Ravanesan*, Vipulam published, Batticaloa, Sri Lanka.
13. Pansankam, K (2011). *Elakkiyamun Thiranaivuk kodpadu*, Annam, Thansavur.
14. Premkumar, R (2021). Fredric Jamesonin Pinavinathuvam Thedarpana Vimarsanam – Oru Meyiyal Pakuppaivu, Santrasekaram, S (ed.) *Mozhithal*, Vol.8(1), Batticaloa: Independent Research Circle, pp. 40-54.
15. Raththinakumar, N (2017). (ed) *Pinkalaniyam: Samukam – Elakkiyam – Arasiyal*, Pavaai Publication, Rayappeddai, Chennai.
16. Ravana Kaviyam – *Thalaivarkalin Parinthuraikalvv*(2020). Viewed 20 August 2021, <https://tamilebooks.org>.
17. Sabes Sugunasabesan (2020). Open Call for Data-King Ravana Air Dominance Heritage Research, viewed 12 March 2021, <https://www.colombotelegraph.com>.
18. Sutharsan, P (2021). Personal communication, 18 June.